

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΚΕΣ. ΒΕΛΗΤΙΚΟΣ
ΑΠΟΘΗΚΗ

Φ. 5711

02(0145)

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

ΚΑΙ

ΟΙ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΙ.

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ

ΥΠΟ

Σ. ΚΑΡΤΕΣΙΟΥ.

ΑΘΗΝΗΣΙ,

ΤΥΠΟΣ Α. ΚΑΝΑΡΙΩΤΟΥ.

—

1868.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΡΑ
5610
.Κ374
Υ76
1868
c. 1

ΔΩΡΕΑ
ΠΟΛΙΤΟΥ
REPRINTS
Α.Π.Θ.

ΠΟΡΤΗΦΟΙΟΣ ΒΟΥΚΛΕΤΗΣ

ΚΑΙ

ΟΙ ΤΡΑΠΠΟΥΚΟΙ.

ΚΟΜΩΔΙΑ

ΕΙΣ ΕΡΩΤΗΜΑ ΜΙΑΣ

ΤΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ ΤΗΣ

1831

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

ΚΑΙ

ΟΙ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΙ.

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ

ΥΠΟ

Σ. ΚΑΡΤΕΣΙΟΥ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ
5070

Βιβλ. Βλο. 14004

ΑΘΗΝΗΣ,

ΤΥΠΟΣ Α. ΚΑΝΔΡΙΩΤΟΥ.

—
1868.

192968

ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ

ΤΑΙ

ΙΟΥΝΙΟΥ 1919

ΚΑΘΗΜΕΡΑ

ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ

Πάν αντίτυπον μὴ φέρον τὴν ιδιόχειρον υπογραφήν μου καταδικάζεται.

Γ. Π. Ζεός

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

PA
5610
K374
Y76
1868
C-2
ΕΡΤΗΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Λαοί κατά τὴν ὑπόσχεσίν μου ἦν ἔδωκα, ὅτε
πρὸ χρόνων ἐξέδωκα τὴν κωμωδίαν ὁ Καρπά-
θιος, φέρω εἰς φῶς καὶ τὴν κωμωδίαν μου ταύ-
την, ἐννοῶν ὅτι εὐρίσκομαι εἰς τὸ σημεῖόν μου
τὸ διδασκαλικόν, διότι τὸ σύνολον αὐτῆς τείνει
πρὸς ἠθικοποίησιν καὶ πρὸς περιστολὴν τῆς
δυστυχῶς εἰσχωρησάσης διαφθορᾶς εἰς τὰ
πολλά. Σύννοια τὰς ἀσθενεῖς εἰς τὸ συγγράφειν
δυνάμεις μου, ἀλλ' ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοί, ἐπροσπά-
θησα ὥστε πρὸς τὸ ἀστεῖον νὰ συνυπάρχη καὶ
ὁ ἠθικὸς τοῦ δράματος σκοπὸς καὶ ἡ περιστολὴ
ἀτοπημάτων.

Ὅθεν δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι τὸ φιλόμουσον
Κοινὸν θέλει συνδράμει καὶ τὸ ἔργον μου τοῦ-
το, διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν τοῦ ὁποίου ζητῶ συγ-
γνώμην, ὑπισχνούμενος νὰ τὸ εὐχαριστήσω ἐτι-
μῆ ἄλλας ἀκολούθως ἐκδοθησομένας κωμωδίας,
οἷον τὸν ἄπιστον σύζυγον, τὸν γάμον τῶν
τρελλῶν, κτλ.

Ἐν Ἀθήναις, 8 Μαρτίου 1868.

Σ. ΚΑΡΤΕΣΙΟΣ.

ΤΑ ΤΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ἌΝΤΙΛΟΓΙΔΗΣ ὑποψήφιος.
ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΣ
ΜΑΓΚΟΥΡΑΣ
ΣΟΥΦΡΑΣ
ΠΑΡΕΑΣ
ΦΙΑΚΑΣ
ΛΑΧΤΑΡΑΣ
ΧΟΥΔΙΑΡΑΣ ὑπρέτης Ἄντιλογίδου.
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ὑπρέτρια »
ΚΟΥΤΟΜΟΝΗΣ φίλος τοῦ »
ΚΑΠΑΤΣΟΣ Κουρεύς.
ΔΥΩ ΜΟΥΣΙΚΟΙ.
Παιδίον οἰνοπώλου.

Ἡ σκηνὴ παρίσταται ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
Κυρίου Ἄντιλογίδου.

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

ΚΑΙ

ΟΙ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΙ.

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

(*Ἡ πρώτη σκηνὴ παριστᾷ οἰνοπωλεῖον.*)

(Ὁ Τραμποῦκος, ὁ Μαγκούρας καὶ οἱ λοιποὶ ψηφο-
θῆραι εἰσέρχονται εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον τραγωδοῦντες
τὸ ἐξῆς τραγούδι.)

ΟΛΟΙ . . . Τρία εἰν' τὰ κά . . . , Συλίβρω μου, τρία
εἰν' τὰ καμπαέτιά σου· μὴ μοῦ τὰ κά . . . , Συλί-
βρω μου, μὴ μοῦ τὰ κάμης τέσσερα. ὦχ! δὲν εἶ-
σαι πλὴ γὰ μένα. Τράλ λά λά λά . . .

ΜΑΓΚΟΥΡ. Βρὲ παιδί, φέρε μας μισὴ ὀκά κρασί στὰ
ῶλα. (Τὸ παιδίον προσφέρει τὸν οἶνον καὶ αὐτοὶ
ἐξακολουθοῦν τραγωδοῦντες.)

ΟΛΟΙ. Ἐβίβα, βρὲ παιδιὰ, καὶ ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ καλὸ
τραμποῦκο· ἀμήν.

ΦΙΑΚΑΣ. Βρὲ θὰ φέξῃ τραμποῦκο τώρα, ποῦ θὰ τὸ
πάρῃ καὶ θὰ τὸ σηκώσῃ ὁ ὄξαποδῶ· φέτος καθῶς

μαθαίνω σαράντα εἶνε οἱ ὑποψήφιοι βουλευταί· χά-
ρὰ στήν μοῖρά μας.

ΛΑΧΤΑΡ. Φθάνει νὰ ἤμεθα μονιασμένοι, καὶ ἐγὼ σὰς
ὑπόσχομαι νὰ χορτάσωμεν ἀπὸ παράδες.

ΣΟΥΦΡ. Αὐμ' ἂν ἀφήσωμε καὶ φύγει ἀπὸ τὰ χέροιά
μας αὐτὴ ἡ περίστασις ἄς πᾶμε καλλίτερα νὰ
πνιγοῦμε.

ΤΡΑΜΠ. Νὰ ὁ Χουλιάρης περνᾷ ἀπ' ὄξω. (Πρὸς τὸ
παιδί τοῦ οἰνοπωλείου) βρὲ παιδάκι κάμε μας τὴν
χάρι καὶ φώναξε ἐκεῖνον ποῦ περνᾷ ἀπ' ὄξω μὲ
τὸ καλάθι. Χουλιάρη, φώναξέ τονε. (Τὸ παιδίον
ἐβγαίνει ἔξω καὶ φωνάζει).

ΠΑΙΔΙΟΝ. Κύριε Χουλιάρη, Κύριε Χουλιάρη : ὀρίστε
μέσα, σὲ ζητοῦν . . .

ΛΑΧΤΑΡ. Βλαμάκι Χουλιάρη, ἔλα μέσα.

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΧΟΥΛΙΑΡ. Βρὲ ἴδω εἶσθε ὅλοι; Καλημέρα σας.

ΘΛΟΙ. Καλῶς τὸν Κύριον Χουλιάρη.

ΜΑΓΚΟΥΡ. Φέρε ἓνα κρασί, βρὲ μικρὲ, τοῦ Χουλιάρη.

ΦΙΑΚΑΣ. Ὄχι βρὲ φέρε μας μία ὀκιά στὰ ὄλα.

ΛΑΧΤΑΡΑΣ. (Ἀγκαλιάζει τὸν Χουλιάρη καὶ τραγω-
δεῖ) Τί ἔχεις ἐδῶ μέσα Χουλιάρη; (δεικνύει τὸ
Καλάθι.)

ΧΟΥΛ. Κάτι ψώνια γιὰ τὸν ἀρέντη. ἔλα βρὲ, φέρε
τὸ κρασί γλήγορα, γιατί βιάζομαι νὰ φύγω. (Τὸ
παιδίον δίδει τὸ κρασί.)

- ΦΙΑΚΑΣ.** Βρέ μικρέ, φέρε μας από μιὰ ἐλιὰ γιὰ μεζέ.
- ΤΡΑΜΠ.** Ἐ! Χουλιάρα, τί ἔχομε, πῶς πάνε ἡ δου-
λιαίς . . .
- ΧΟΥΑ.** Πρίμα . . (Τὸ παιδί, δίδει ταῖς ἐλλαις.)
- ΟΛΟΙ.** Ἐβίβα, παιδιὰ, νὰ ζήσουν οἱ ἀφεντάδες. Ἀμήν.
(πίνουν.)
- ΧΟΥΑ.** Γιὰ νὰ σὰς 'πῶ, θέλετε νὰ βάνω καὶ ἐγὼ
μισὴ ὀκά, καὶ νὰ φύγω γιὰ τί βιάζομαι.
- ΦΙΑΚΑΣ.** (Τὸν ἀγκαλιάζει) Μὴ μᾶς τὰ κάμης ἐμᾶς
αὐτὰ τὰ καμπαέτια, Χουλιάρα' τί βιάζεσαι καὶ
ξεβιάζεσαι; κάθησε νὰ τὰ ποῦμε, τώρα εἶναι και-
ρὸς, κουτέ, νὰ βγάλωμε μέταλλο.
- ΠΑΡΕΑΣ.** Βρέ κουτέ Φιάκα, πιανοῦ τὰ λές αὐτὰ τοῦ
Χουλιάρα; ἀμμ' ἐκεῖνος εἶναι ὡς τὰ μπουνία βου-
τημένος στὴν παρέα μας.
- ΜΑΓΚΟΥΡ.** Αὐτὸς ἔμπορεῖ νὰ μᾶς περάσῃ ἀπὸ τὴν
θάλασσα καὶ νὰ μᾶς πᾶῃ στὴν Αἴγινα χωρὶς νὰ
βραχοῦμε.
- ΧΟΥΛΙΑΡ.** Βρέ ἀφίστε τώρα τῆς Παλαύραις σας, λέ-
γετε τί θέλετε, γιὰ τί βιάζομαι νὰ φύγω.
- ΜΑΓΚ.** Ἄκουσε λοιπὸν τί ἀποφασίσαμε, γιὰ κεῖνο
'ποῦ ξέρεις' ὁ Σούφρας . . . γιὰ πές μου τί ὥρα
εἶναι ὁ ἀφέντης σου στοὺ σπῆτι.
- ΧΟΥΛΙΑΡ.** Νὰ τώρα . . στῆς 9, στῆς 10, τὸ μεση-
μέρι, τὸ βράδι, ἐκεῖ τὸν βρίσκετε, καὶ 'ποῦ ξεκο-
λάει ἐκεῖνος ἀπὸ 'κεῖ. Τώρα μάλιστα 'ποῦ ἔβαλε
τὰ δυνατὰ του νὰ γείνη Βουλευτῆς . . .
- ΠΑΡ.** Ὁ Σούφρας λοιπὸν θὰ ἔλθῃ ντυμένος μὲ φράγ-
κι καὶ θὰ καμωθῆ, πῶς εἶναι Γερμανὸς, καὶ Πά-

πρόεδρος τοῦ Ἡρακλείου, καὶ νὰ πῆ ὅτι πῶς ἔχει ὄλους τοὺς ψήφους τοῦ χωριοῦ, καὶ σὺ τότε μὲ τὴν φιάκα σου κατώρθωσε νὰ τραβίξεις ἀπὸ τὸν ἀφέντη σου δυὸ τρεῖς ἑκατοστάραις κί! . . . μὲ καταλαμβάνεις... ὅλα αὐτὰ θὰ ἦναι τῆς παρέας μας.

ΧΟΥΛ. Ποῦ στὸ διάβολο ξέρει αὐτὸς τὰ Βαβαρέζικα; κυττάτε καλὰ νὰ μὴ μᾶς πιάσῃ στὰ πράσα, καὶ ὕστερα μᾶς χαλάσουν τὰ πιάνα.

ΤΡΑΜ. Αὐτὸς εἶναι Διάβολος μὲ τὰ κέρατα, δὲν τοῦ γλυτόνει τίποτε, ἤμπορεῖ νὰ μιμηθῆ ὄλαις τῆς γλώσσας (πρὸς τὸν Σούφρα) γιὰ κάμε μας τὸν Βαβαρέζο λιγάκι, μωρὲ Σούφρα, νὰ ζήσης, νὰ σὲ ἀκούσῃ καὶ ὁ Χουλιάρης.

ΣΟΥΦΡ. (Προσποιεῖται τὸν Βαβαρέζο). Καλὴ ἡμέρας, Κύριε, τί κάμεις κάλα; ἐγὼ εἶμαι τὸ Φιξ τὸ Πρόεδρος τὸ Ἡράκλειον, εἶναι τί σπῆτι κόντα ποῦ εἶναι τί κάτσεις τὸ Ἀντωνίνο τὸ πάπας ντικό μας. (Ὅλοι γελοῦν) Χα, χα, χα, χα . . .

ΧΟΥΛΙΑΡ. Βρὲ νὰ πάρῃ ὁ Διάβολος τὰ καμπαέτια σου! ἀπαράλλακτα σὰν ἓνας βαβαρέζος, ποῦ κρυβαλεῖ κούτσουρα μὲ ἓνα ἀμαξάκι ἀπὸ τὸ Ἡράκλειον, καὶ μὲ ἓνα κοντὸ κοντὸ τσιμπουκάκι καὶ μὲ ξανθὰ μουστάκια (γελαῖ χα χα, χα) μωρὲ ποῦ στὸ διάβολο τὸ σοριστίκατε τοῦτο! τοῦτο, μὰ τὸ Θεὸ, θὰ εἰπάω πολὺ τραμποῦκο· φέρε λίγο κρασί, βρὲ παιδί.

ΣΟΥΦΡ. Ἐσὺ Χουλιάρη νὰ κάμῃς τὸ μέρος σου, καὶ ἀπὸ ἐμένα μὴ σὲ μέλλει· ἂν δὲν τοῦ βγάλωμε ὅ ἑκατοστάραις νὰ μοῦ τρυπήσῃς τὴν μύτη.

ΜΑΓΚ. Ἐγὼ, εἶπαμε Χουλιάρρα, θὰ κάμω τὸν μεθυ-
 σμένο καὶ τὴν ὥρα, ποῦ θὰ ᾔναι μέσα ὁ Σούφρας θὰ
 ἔμπῳ καὶ ἐγὼ μέσα καὶ θὰ κάμω πῶς μαλώνω μὲ
 τὸν βαβαρό· τότε ὁ Ἀφέντης σου θὰ τὸ πιστεύσῃ
 καὶ ἀπὸ τὸν φόβον του θὰ μᾶς τραβίξῃ μέταλλο,
 θὰ τοῦ οἰκονομήσωμε καὶ κανένα ἢ δύο σακιά
 ἀλεύρι ἀπὸ τοῦ Δουρούτη, καὶ τέλος ὅ,τι καὶ ἂν πά-
 ρωμε ἐμεῖς, ἢ παρέα θὰ τὰ μεράσῃ.

ΧΟΥΛ. Μπράβο! καὶ αὐτὸ εἶναι καλὸ, καὶ μάλιστα
 καθὼς εἶναι καὶ φοβιτσάρης, βλαστήμα τα καὶ λι-
 βάνιζέ τα. (Ἐβίβα! ὁ θεὸς νὰ τὰ φέρῃ δεξιὰ μωρὲ
 παιδιὰ).

ΟΛΟΙ. Ἀμήν.

ΤΡΑΜΠ. Ἐμεῖς οἱ τρεῖς, Χουλιάρρα, ἐγὼ ἕνας, ὁ Φιά-
 κας δύο καὶ ὁ Λαχτάρης τρεῖς, θάρθοῦμε μπροσθή-
 τερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, θὰ κτυπήσωμε τὴν πόρτα
 τρεῖς φοραῖς καὶ θὰ νοιώσῃς πῶς εἶμασθε ἐμεῖς, καὶ
 τότε λές τοῦ ἀφέντη σου καὶ κρύβεται εἰς μία κά-
 μαρα, καὶ ἐμεῖς τότε σὲ ῥωτοῦμε· ἔποῦ εἶναι ὁ ἀφέν-
 τής σου; καὶ σὺ μᾶς λέγεις ὅτι πῶς δὲν εἶναι ἐδῶ,
 καὶ αὐτὸς θὰ τὸ πιστεύσῃ· τότε ἐμεῖς κάμωμε τὸ
 μένος μας ὅπως πρέπη· ἀλλὰ ποῦσαι, γιὰ νὰ σοῦ
 ἔπῳ· πρόσεξε νὰ μᾶς βοηθήσῃς μὲ τρόπον ὅπου
 νὰ τοῦ σουφρώσωμε καμμία χήνα, . . . καὶ τότε
 σοῦ λέγω ἔγω τὰ καμπαέτλια πόσα εἶναι.

ΧΟΥΛ. Νὰ σᾶς ἔδῳ λοιπὸν, μὴ τὸν λυπηθῆτε ἔχῃ μέ-
 ταλλο ὁ κερατόπισος· ποῦ νὰ τρώγουν καὶ τὰ σκυλιά·
 ἀλλὰ τί βγαίνει ἔποῦ εἶναι ὁ διάβολος τσιγκούνης.
 Τί νὰ σᾶς ἔπῳ, μωρὲ παιδιὰ, προχθές, μὰ τὸ Χρι-

στό, σᾶς λέγω, τράβιξε τὸ συρτάρι του καὶ θάμπωσαν τὰ μάτια μου ! Ὅλο καὶ λίρα μὲ κότσο . . . Ἐ ! ἄς πάω τώρα νὰ μὴ μὲ καρτερῆ καὶ πασχίσετε καὶ σεῖς ὅπως ἔμπορεῖτε νὰ τὸν τραμπουκάρωμε. Ἄντιό σας (δίδει τὸ χέρι πρὸς ὅλους).

ΟΛΟΙ. Πήγαινε στό καλό, καὶ νὰ σὲ ἴδουμε.

ΧΟΥΔ. (Ἰπάγει καὶ ἐπιστρέφει). Ἐξέχασα νὰ πληρώσω τὸ κρασί· πόσα κάνει τὸ κρασί· ποῦ πρὸς ἄξα, βρὲ παιδί ;

ΠΑΙΔ. 25 λεπτά, Κύριε.

ΧΟΥΔ. Πάρτα, παιδί μου . . . Ἐ ! ἄντιό παιδιά.

ΤΡΑΜΠ. Ἀλήθεια, Χουλιάρη, γιὰ στάσου· τὸ ἄλλο δὲν σοῦ τὸ εἶπαμε· τοῦτο εἶναι νόστιμο, καὶ θὰ βγάλη καὶ τραμποῦκο καὶ βρεμπάπι. Τὸν Παρέα εἶπαμε νὰ τὸν ντύσωμε χωριάτικα, καὶ ὅτι τάχατες εἶναι Πάρεδρος μιανοῦ χωριοῦ· αὐτὸς τ' ἀρβανίτικα τὰ ἔξερει, τὰ μιλεῖ παρτσακλᾶ, καὶ θὰ κατορθώσωμε μὲ τοῦτο τὸν τρόπο νὰ τοῦ βαρέσωμε κάμποσα ἀπὸ κείνα τὰ κύτρινα τῆς Ἀλεποῦς τὰ μάτια· δηλ. τοὺς κότσους. Ἰστερα θᾶρθη ὁ Φιάκας μὲ φράγκικα καλὰ ροῦχα, ὅτι τάχατες εἶναι ἔμπορος χιώτης τοῦ Περαιῶς. Ἰστερα ὁ Λαχτάρης μὲ τὸ κουμπουρι στό χέρι, ὅτι τάχα μάλωσε, καὶ ἐκεῖ πλᾶ εἶνε ἴδική μας δουλιᾶ.

ΧΟΥΔ. Βρὲ ποῦ στό διάβολο τὰ ξετρυνώσατε τόσα πράγματα, μωρὲ διαβόλου γουρουνοκόνιδες ; Μὰ γιὰ νὰ σᾶς πῶ ἓνα πρᾶγμα· στό τέλος· ποῦ δὲν θὰ βγῆ Βουλευτῆς τί θὰ κάνωμε ;

ΤΡΑΜΠ. Ἐσὺ εἶσαι κουτὸς, καυμένη. Στό τέλος εἶναι

ποῦ θὰ μᾶς φέξῃ καλὰ καὶ καλὰ· ἅμα θὰ γίνη ἡ διαλογὴ, καὶ πρὶν ἀκόμη τελειώσῃ τρέχει ἓνας ἓνας καὶ τοῦ λέγει ὅτι πῶς ἀπὸ τοῦ Ψυρῆ ἐπῆρε 1500 ψήφους. Τραβᾷε κάθε ἓνας τὸ τραμποῦκο καὶ φεύγει. Ὁ ἄλλος ἀπὸ τὴν Πλάκα τὸ ἴδιο, καὶ ὁ ἄλλος τὸ ἴδιο. Ὑστερα γιὰ μεγαλείτερο μασκαραλίει τοῦ στέλνομε καὶ τὴν μουσικὴ καὶ αὐτὸ θὰ ἦνε τὸ ἴσπερινὸ τάξιον, καὶ ἂν μᾶς ἔξαναῖδῃ ἃς μᾶς γράψῃ μὲ τὸ τεμπεσίρη ἔπισω ἀπὸ τῆ πόρτα. Ὅπως θὰ μᾶς τόκανε ἐκεῖνος σὰ θὰ γενότανε Βουλευτής.

ΧΟΥΛ. Καλὰ· ἀμ' ἐγὼ ὕστερα ποῦ θὰ πάρω φύσημα;

ΤΡΑΜΠ. Σαματί, βρὲ κοροῖδο, ἐσὺ θ' ἀποφανῆς καθόλου; Τὰ συνηθισμένα σου τερτίπλα νὰ κάμῃς γιὰ νὰ μὴ σὲ καταλάβῃ.

ΧΟΥΛ. Καλὰ λοιπόν· ἐγὼ πηγαίνω καὶ σᾶς καρτερῶ. Ἄντίο σας.

ΟΛΟΙ. Πήγαινε στὸ καλὸ (ὁ Χουλιάρης φεύγει).

ΤΡΑΜΠ. Εἴ πάμε καὶ μεις, παιδιὰ, νὰ ἐτοιμασθοῦμε· Τάπαμε τώρα (ἀναχωροῦν ὁ Τραμποῦκος ἐπιστρέφει).

ΤΡΑΜΠ. Γιὰ σταθῆτε, βρὲ παιδιὰ. Ξεχάσαμε νὰ πληρώσωμε τὸ κρασί. Ταβερνιάρη, τί χρεωστοῦμε.

ΠΑΙΔ. 75 λεπτά Κύριε.

ΤΡΑΜΠ. Πάρε μιὰ σφάντζικα καὶ φέρε μας τὰ ρέσα· ἃς ζήσουν μερικοὶ ἀφεντάδες

ΟΛΟΙ Λιανός, Τραμποῦκο. . . .

ΤΡΑΜΠ. Ἄιντε πάμε τώρα. . . .

ΟΛΟΙ. Τρία εἶν' τὰ κα . . . , Σουλίσρω μου, τρία εἶν'
τὰ καμπαέτιά σου

ΣΚΗΝΗ Γ'

(Ἡ Σκηνὴ αὐτὴ παριστᾷ τὴν αἰθουσαν
τοῦ Ἀντιλογίδου)

(ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ μόνος)

ΧΟΥΛ. Ζήτω! Ζήτω! μᾶς ἔφεξε πάλιν! Ἄγιο μῦρο
νὰ τρέξουν τὰ κόκκαλα τοῦ πατέρα ἐκείνου 'ποῦ
ἦτανε αἰτία νὰ διαλυθῇ ἡ βουλή· καταντήσαμε οἱ
δυστυχησμένοι τρία χρόνια τώρα νὰ ψοφῶσμε
τῆς πείνας καὶ σὰν τοὺς ψοργιασμένους λύκους νὰ
μᾶς ἀποστρέφονται οἱ Βουλευτάδες· ἀλλὰ θὰ τοὺς
δείξωμε καὶ ἐμεῖς μὲ τὸν ἀφέντην μου πὸς' ἀπί-
δια βάνει ὁ σάκκος· ἔχει πέντε, ἕξη φοραῖς 'ποῦ
βγαίνει στὸ βουλευτικὸ ἀγῶνα καὶ δὲν 'πετυχαί-
νει, μὰ ἐφέτος θὰ τὸν 'βγάλωμε βουλευτὴν μὲ τὰ
τσαρούχιά του, χωρὶς ἄλλο. Χά! χά! χά! Τὸ
νόστιμο πρᾶγμα εἶναι τώρα καμὶὰ δεκαριά ἡμέ-
ρες ὅπου ἡσυχίαν δὲν ἔχομε ἀπὸ μερικοὺς ὑπο-
ψηφίους βουλευτὰς καὶ κομματάρχας· καλὴ 'μέρα,
Χουλιάρρα, ὁ ἓνας ἀπὸ 'δῶ, ἕως κάτω τὸ καπέλο ὁ
ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ· γιὰ σου, παληκαρά μου Χουλιάρρα,
ὁ ἄλλος· τί πέρνει νὰ σὲ τρατάρω; ὁ ἄλλος· νὰ πε-
ράσης παρακαλῶ ἀπὸ τὸ σπῆτι μου, ὁ ἄλλος
κ.τ.λ. κ.τ.λ. καὶ τὸ νοστιμότερον εἶναι, ποῦ πήρανε

παγανιά όλα τὰ μαγαζιά, ὡς καὶ εἰς τὸ ὑστερὸν
 μανάβικο καὶ χαϊδεύουν καὶ κερνοῦν τὸν κόσμον
 ὅσο νὰ κάμουν τὴ δουλιὰ τους καὶ ὑστερα πιάσ'
 τ' ἀμπέλιά τους! "Ε! Κύριοι, Κύριοι! πέρασε
 ὁ καιρὸς 'ποῦ δένανε τὰ σκυλιὰ μὲ τὰ λουκάνικα!
 θὰ σᾶς τραβίξωμε τραμποῦκο μαζί μὲ τὸ Λαχ-
 τάρα καὶ μὲ τὸν Τραμποῦκο 'ποῦ νὰ πάη καπνός.
 Ὁ Καυμένος ὁ ἀφέντης μου ἔχει ὄρεξι νὰ 'ξωδεύη,
 καὶ τώρα χρειάζεται μὲ τοὺς συντρόφους μου νὰ
 τοῦ φιάσωμε μὲ φιάκα, γιὰ νὰ τοῦ τεινάζωμε
 τὸ πουγγί του, γιὰτὶ τὸν παραβαρένει. Τέτοια
 κουταμάρα ἔχει 'ποῦ τοῦ κόλλησε ἡ ἰδέα, καὶ
 καλὰ καὶ σώνει νὰ γίνῃ βουλευτής. Ω! 'ποῦ στα-
 χτοῦλα ἀρβανίτικη νὰ γείνης ἀφέντη μου!

ΣΚΗΝΗ Δ'.

*(Ἀντιλογίδης φαίνεται εἰς τὸ βάθος τῆς Σκηνῆς
 μὲ σκοῦφορ εἰς τὸ κεφάλι καὶ μὲ τὸ γυγκτικόν του
 ἔνδυμα μὴ ἀκούων τὰ λεγόμενα τοῦ Χουλιάρου).*

ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ (ἐξακολουθεῖ). Καὶ μήπως εἶναι καὶ
 ἄνθρωπος νὰ ἀκούσῃ καὶ κανενὸς τὴν συμβουλήν;
 Αὐτὸς εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιλογίας· ὅ,τι καὶ
 ἂν τοῦ 'πῆς, ὅλο ὄχι, λέγει, ἀλλὰ τί μὲ μέλ-
 λει; ἄς κάμῃ καλὰ μὲ τὰ μυαλά του καὶ μὲ τὸ
 κεφάλι του· ἐγὼ θὰ τὸν βιζάζω ἕως τὸ κόκκαλο,
 μὲ τοὺς βλάμιδές μου τοὺς τραμπούκους (στρέφων
 βλέπει τὸν Ἀντιλογίδην, καὶ προσποιεῖται ὅτι δὲν

τὸν βλέπει) εἶναι ἀδύνατον, τὸ κεφάλι μου βάζω κάτω ὁ ἀφέντης μου θὰ γίνῃ βουλευτής, καὶ θὰ τρίψῃ τὰ μούτρα ὄλων τῶν ἄλλων. Κάτι ἤθελε νὰ μοῦ 'πῆ ἕνας προχθὲς ὅτι τάχατες ὁ ἀφέντης μου δὲν ἔχει ἐπιβροχὴν, πάφ . . τοῦ φέρνω ἕνα σφάλιαρο (κάμνει χειρονομίας) πάφ, ἄλλο σφάλιαρο τὸν ἀρπάζω ἀμέσως ἀπὸ τὰ μαλλιά, τὸν βάζω κάτω, μὴ κλοτσιὰ, ἄλλη κλοτσιὰ· αὐτὸς φωνάζει, ὦχ! ὦχ! φόρα τὸ κουμποῦρι τοῦ τὸ κολάω στὸ αὐτί.

ΑΝΤΙΑΟΓΙΑ. Μὴ, Χουλιάρα μου, νὰ ζήσης, μὴ γιὰ τὸν Θεόν, μὴ τύχη καὶ κάμης φονικόν· εὐχαρισῶ 'ποῦ με ἀγαπᾷς· τώρα ἐγνώρισα πραγματικῶς ὅτι με ἀγαπᾷς, εἶδα τὴν ἀγάπην σου· ἤκουσα ὅσα ἔλεγες.

ΧΟΥΓΑ. Ἐγὼ, ἀφέντη, λόγια πολλὰ δὲ 'ξεύρω· ἢ θὰ σκοτώσω τὸ μισὸ κόσμον ἢ θὰ σὲ βγάλω Βουλευτή· καὶ τώρα ἀμέσως θὰ πάρω τὸ κουμποῦρι νὰ πάω νὰ τοῦ τρίψω τὸ κεφάλι τοῦ κερατᾶ, 'ποῦ σὲ κατηγοροῦσε. (Τρέχει νὰ πάρῃ τὸ κουμποῦρι).

ΑΝΤΙΑΟΓ. (Τὸν ἐμποδίζει). Μὴ γιὰ τὸν Θεόν, Χουλιάρα μου, μὴ κάμης φονικόν, παῦσε τὸν θυμὸν σου τώρα καὶ ἔλα ἐδῶ νὰ σοῦ εἰπῶ· δὲν ἐπιθυμῶ νὰ μαλώνης· ὅσον ἠμπορεῖς με τρόπον· γιὰ 'πὲς μου τί ἀκούεις ἔξω, γιὰ πλοῦς λέγουν πῶς θὰ γίνουν βουλευταὶ! Τὸ ὄνομά μου ἀκούεται ἔξω;

ΧΟΥΓΑ. Τὸ ὄνομά σου; Καλὲ τί λέγεις, ἀφέντη; καὶ εἶναι ἄλλος ἰσχυρότερος ἀπὸ τὴν εὐγενεῖάν σου; ἀλλὰ νὰ σοῦ 'πῶ, ἀφέντη, καὶ ἕνα ἄλλο πρᾶγμα, πρέπει νὰ 'ξοδεύης καὶ κάτι γιὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐπιτυχία σωστῆ, γιὰτὶ οἱ ἄλλοι τοῦς κακομάθανε καὶ

ἄμα δὲν τοὺς δώσωμε τίποτε, μᾶς στήνουν τὸ κανόνι. Μὰ ὅχι πάλι νὰ πετᾶς τὰ λεπτά σου ὅπου φθάνεις, εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλ' ὅπου ἐγὼ ἔξεύρω καὶ ὅπου σοῦ ἴπῳ.

ΑΝΤΙΑ. Καλά! Γιὰ ἴπες μου εἰς τοῦ Ψυρῆ ποίους ἔχεις φίλους ἐκεῖ;

ΧΟΥΛ. Μ' ἐρωτᾶς, ἀφέντη, ποίους ἔχω; ὅλοι οἱ ἀρειμά-
νιοι εἶναι ἀδερφοποιτοὶ μου. Μήπως εἰς τὸν ἅγιον
Φίλιππον δὲν εἶναι φίλοι μου; στὴν Πλάκα, στοῦ
Λέκκα, παντοῦ εἶναι ὅλοι φίλοι μας. Ἄν' πῆς καὶ γιὰ
τὰ χωριά, ἐκεῖ ἔχω ἓνα σωρὸ κουμπάρους. Μείνε ἡσυ-
χος, ἀφέντη μου, καὶ αὐτὴ ἡ δουλιὰ εἶναι ἴδική μου.

ΑΝΤΙΑ. Πλὴν καθὼς γνωρίζεις, Χουλιάρρα μου, ἐγὼ
εἶμαι μόνος, συνδυασμὸν δὲν ἔχω μὲ κανένα.

ΧΟΥΛ. Μάλισα ... καὶ μένα μαρέσει αὐτό. Καλλιτέ-
ρα εἶναι μόνος σου, γιατί στὸν συνδυασμὸν ὁ ἓνας
ὑποπτεύεται τὸν ἄλλον, καὶ πασχίζει μόνον διὰ
τὸν ἑαυτὸν του. Ἄλλὰ πάλι, ἀφέντη, τὸ μοναχὸ
ἀρνὶ τὸ τρώγει ὁ λύκος. Καὶ πάλι νοικοκύρης εἶσαι.

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΜΑΡΓΑΡ. Ἀφεντικὸ σὲ ζητοῦν κάτι ἀνθρώποι.

ΑΝΤΙΑΟΓ. Ποῖοι;

ΜΑΡΓΑΡ. Δὲν ἔξεύρω.

ΑΝΤΙΑ. Γιὰ ἴδες, Χουλιάρρα μου, ποῖοι εἶναι ἔξω, καὶ
ἂν ᾔνε ἴδιοί μας ἄς ἔλθουν μέσα, καὶ κάθιτε μαζὺ
των ἔως ὅτου πλῶ τὸν καφφέ μου ἴ πήγαινε ἐσὺ,
Μαργαρίτα, ἐτοίμασε τὸν καφφέ καὶ τὸ τσιμποῦκί
μου. (Ἡ Μαργαρίτα ἀναχωρεῖ).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΛΑΧΤΑΡΑΣ, ΤΡΑΜΟΥΚΟΣ, ΦΧΙΑΚΑΣ, καὶ ΧΟΥΛΙΑΡ.
 ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ. Γιά σου βλαμάκι, Χουλιάρα' ποῦ εἶναι
 ὁ ἀφέντης Κύριος Ἀντιλογίδης;

ΧΟΥΤΑ. (Δεικνύει τὸ μέρος ὅπου εἰσῆλθεν ὁ ἀφέντης
 του). Δέν εἶναι ἐδῶ. . . .

ΛΑΧΤΑΡ. Ἄ! Κρίμα νὰ μὴ τὸν εὔρωμε ἐδῶ, ἀλλὰ
 δέν πειράζει' θὰ τὸν εὔρωμεν ὕστερα. Εἶναι καλὰ
 εἰς τὴν ὑγείαν του; νὰ τοῦ 'πῆς νὰ βάνη στραβά
 τὸ καπέλο του, καὶ νὰ μὴν κουτσάνη, τὸν θέ-
 λομε νὰ ᾔηαι τσιλίκι, καὶ ἐμεῖς εἴμασθε ἐδῶ, θὰ
 τοῦ πάρη ὁ διάδολος τὸν πατέρα 'κεινοῦ ποῦ θὰ
 ᾔηαι ἐναντίος.

ΤΡΑΜΠ. Νὰ τοῦ 'πῆς, μωρὲ Χουλιάρα, πῶς γιὰ τὸ
 χατῆρί του σήμερον ἀπὸ τρίχα νὰ σκοτώσω τρεῖς.
 Ἄν δέν ἐπρόφθανε ὁ Λαχτάρης νὰ μοῦ πάρη τὴν
 κάμα ἀπὸ τὰ χέργλα, καὶ ἐγὼ δέν 'ξέρω τί πανη-
 γύρι θὰ γεινότανε.

ΦΙΑΚ. Μὰ τὸ Χριστὸ, μωρὲ Χουλιάρα, σήμερα τὸ
 πρωὶ ἂ δὲ μοῦ ἔστειλε ἕνας ἄλλος ὑποψήφιος
 2000 δραχμαῖς καὶ ἐγὼ δέν ἐγύρισα νὰ τῆς ἰδῶ
 καθόλου. Ὅχι μωρὲ Χουλιάρα, αὐτὰ ποῦ μοῦ στειλε,
 ἀλλὰ καὶ ἕνα σπῆτι γιομάτα λίρες νὰ μοῦ δινε,
 γιὰ τὸν ἀφέντη μας τὸ ἴδιο θὲ νάκαμνα.

ΛΑΧΤ. Ἄμμ' ἐμένα προχθὲς δὲ μὲ φώναξε ἕνας
 ὑποψήφιος καὶ μοῦ εἶπε ὅσα χρήματα θέλω νὰ
 μοῦ δώση, καὶ σὰν γίνη Βουλευτῆς, νὰ μὲ κάμη
 ὑπαστυνόμο καὶ νὰ μοῦ βάλῃ ὅσα παιδιὰ 'δικά
 μας θέλω στὲ θέσι.

ΧΟΥΛ. Βρὲ ὄλα τὰ ἔξέρω, γιὰτὶ καμπόσοι ἀπ'αὐτοὺς
 τώρα πῶχουνε τὴν ἀνάγκην μας μᾶς ὑποσχόν-
 τουνε πολλὰ, μᾶς ἀνοίγουν τῆς σάλες των, καὶ
 μᾶς χαϊδεύουν. Μὰ ὁ ἀφέντης μου δὲν εἶνε σὰν καὶ
 'κείνους, καὶ θὰ ἴδῃτε μωρὲ παιδιὰ, τί ψυχὴ τζε-
 μάλι 'ποῦ ἔχει. Καὶ ἀκόμη ἀπὸ τώρα καὶ ἔμπρο-
 στά τὸ σπῆτί του θὰ ἦναι ἀνοιχτὸ γιὰ τοὺς φί-
 λους του, ἀπὸ τὴ πρώτη τοῦ Γενάρη, ἤσαμε
 τὸ τέλος τοῦ δεκέμβρη, γιὰ τὶ ἐκατάλαβε καὶ
 αὐτὸς πῶς μὲ κλειστὴ τὴ πόρτα δὲν γενόντουνε
 βουλευταί. Τὶ νὰ σᾶς κάμω, μωρὲ παιδιὰ, 'ποῦ
 δὲν εἶναι ἐδωπέρα γιὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήση καὶ
 νὰ σᾶς δώση καὶ τίποτα νὰ πλοῦνε τὰ παιδιὰ. . .

ΤΡΑΜΠ. Τί ; τί εἶπες ; ἀπὸ τὸν ἀφέντη μας νὰ
 καταδεχθοῦμε νὰ πάρουμε λεπτὸ ; εἶναι ἴτροπή
 σου, μὰ τὸ σαυρὸ, νὰ μᾶς λέης τέτοια λόγια ἔλα,
 βρὲ παιδιὰ, αἴντε νὰ φύγωμε γιὰ τὶ ὁ Κύρ Χουλιά-
 ρας μᾶς πρόσβαλε καὶ μᾶς πέρασε γιὰ τραμπού-
 κους καὶ ἡμαστε μασκαράδες νὰ καθώμαστε νὰ
 σκωτονόμαστε καὶ νὰ μαλλοκοργιάζωμε γιὰ τ'
 αὐτόνε, ἐμεῖς θὰ τὸν βοηθήσωμε, μοναχὰ γιὰ τὸν
 πατριωτισμὸ, γιὰ τὶ εἶναι καλὸς πατριώτης, καὶ
 γνωρίζει καὶ γράμματα καλὰ, καὶ ἀγαπᾷ καὶ τὸ
 καλὸ τῆς πατρίδας μας ὅσο γιὰ νὰ φᾶμε καὶ νὰ
 ξοδιάσωμε ἔχομε, βρὲ παιδιὰ, (κτυπᾷ τὴν τσέπη
 του) δὲν ἔχομε ἀνάγκην.

ΧΟΥΛ. Βρὲ ἀδελφὲ, νὰ μὲ συμπαθήσετε, μοῦ φυγε ὁ
 λόγος· μὴ θυμώνετε, γιὰ τὶ ἂν τὸ μάθῃ ὁ ἀφέν-

της μου θά τὰ βάλ्लη μαζύ μου, γιά τήν προσβολή 'ποῦ σᾶς ἔκανα.

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ. Ἄς ἔχη χάρι, μωρὲ Χουλιάρα ! αἴντε, πάμετε, καὶ νὰ 'πῆς τοῦ ἀφέντη ἂν θέλῃ νὰ γείνη βουλευτῆς νὰ μὴ μᾶς 'πῆ ποτὲ γιά λεπτά, γιά τί, μὰ τὸ σταυρὸ, θά μείνῃ στὴ λάσπη.

ΧΟΥΓΑ. Καθῆστε, μωρὲ παιδιὰ, λιγάκι (τοὺς ἐμποδίζει) καθῆστε νὰ πῖοῦμε ἀπὸ ἓνα κρασί.

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ. Ὄχι, Χουλιάρα, μὴ φέρνῃς κρασί, δὲν πίνουμε, θά πᾶμε γιά τί ἔχομε δουλειά.

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΑΝΤΙΛΟΓΙΔΗΣ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΑΝΤΙΛΟΓ. (Ἐξέρχεται δρομαίως) Βρὲ! καλῶς τὰ παιδιὰ μου, καλῶς ὀρίσατε, καλῶς ὀρίσατε, τί κάμετε καλά; ὀρίστε καθῆσατε (δίδει τὴν χεῖρα πρὸς ὄλους) τί κάμνεῖς, Τραμποῦκό μου, σὺ παληκαρά μου Λαχτάρα, καὶ σὺ Φιάκα μου ἀτρόμητε;

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ. Ἐ! τί νὰ κάμωμεν, ἀφέντη, δόξα σοὶ ὁ Θεὸς καλὰ εἴμαστε, στὸ ὄνομά σου πίνουμε νερὸ, ἀλλ' ὁ Κύρ Χουλιάρης σου, νὰ ἦν' καλὰ, μᾶς ἐφούρκισε τόσο πολὺ, ὥστε ὀλίγο ἔλειψε νὰ ὀρκισθοῦμε νὰ μὴ 'ξαναπατήσωμε στὸ σπῆτί σου.

ΧΟΥΓΑ. Βρὲ, ἀδερφὲ, τί σᾶς εἶπα ἐγὼ ὁ καῦμένος; ἐγὼ δὲν εἶπα κανέναν κακό.

ΑΝΤΙΑ. Σιωπά, Χουλιάρα, καὶ μὴ δυσχερεστῆς τοὺς φίλους μας. (κτυπᾷ τὰς χεῖρας) Μαργαρίτα, φέρε 'δῶ στὰ παληκάρια τί ἀγαποῦν νὰ πάρουν. Κάμετε ἀπὸ ἓνα τσιγαράκι.

ΟΛΟΙ. Διγάκι κρασί, ἀφέντη.

ΑΝΤΙΑ. Φέρε μας κρασί και μῆλα, γρήγορα καθήσατε, καθήσατε, παιδιὰ κάμετε και ἀπὸ ἓνα τσιγαράκι. (προσφέρει τὸ δοχεῖον τοῦ καπνοῦ) Μαῦρο κρασί, Μαργαρίτα. (Ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῷ σηκώνεται ὁ Λαχτάρης νὰ διαβῇ ἔμπροσθεν τοῦ Ἀντιλογίδου, πατᾶ ἐπίτηδες τὸν Λουλᾶν τοῦ τσιμπουκιοῦ και κτυπᾶ τὰ ἴδοντια τοῦ Ἀντιλογίδου, ὅπερ τὸν ἀνησυχεῖ.)

ΛΑΧ. ὦ! μὲ συγχωρεῖτε ἀφέντη δὲν τὸ ἤθελα.

ΑΝΤΙΑ. Ἄ δὲν εἶναι τίποτε! καθήσατε. (Ὁ Λαχτάρης κάθηται εἰς τὸ θρανιον και κουνιέται). Μαργαρίτα, φέρε τὸ κρασί γρήγορα, και μύγδαλα ἀφράτα χιώτικα.

ΣΚΗΝΗ Η΄.

ΜΑΡΓ. Ὅριστε τὸ κρασί. (Ὁ Χουλιάρης κερνᾶ και τρώγουν τὰ μῆλα και χαιρετοῦν.)

ΟΛΟΙ Ἐβίβα! ἀφέντη, καλὴν ἐπιτυχίαν.

ΑΝΤΙΔΟΓ. Εὐχαριστῶ, παιδιὰ, νὰ ζήσητε και πραγματικῶς τώρα ἐγνώρισχ ὅτι μὲ ἀγαπᾶτε, ὅσα ἐλέγχατε πρὸ ὀλίγου ὄλα τὰ ἤκουσα, και ἐγὼ ἂν ἦμαι ἄνθρωπος θὰ κάμω τὸ χρέος μου.

ΤΡΑΜΠ. Μᾶς προσβάλλεις, ἀφέντη, δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ κάμῃς κανένα χρέος, μοναχὰ νὰ ἀγαπᾷς τὴν πατρίδα και τοὺς πατριώτας.

ΛΑΧΤ. (Ἐκβάλλει ἔν πιστόλιον και τὸ θέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης). Ἐδῶ ἔχω τὸ μοιρολόγι τῆς μάνας ἐκείνου ποῦ θὰ κοτίξῃ νὰ εἰπῇ κακὸ γιὰ τὴν ἀφέντη

τιά σου, ἂν δὲν σοῦ φέρω 500 ψήφους, νὰ μὴν ἦμαι Λαχτάρης· νὰ καὶ ἓνας κατάλογος (δεικνύει αὐτόν).

ΑΝΤΙΑ. Ω! εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, Λαχτάρᾳ μου· περὶ τῆς εἰλικρινείας σου δὲν ἀμφιβάλλω.

ΤΡΑΜΠ. Ἄν δὲν σοῦ κουβαλήσω, ἀφέντη ὄλους τοῦ Λέκκα, τοῦ ῥοδακιοῦ καὶ τῆς Πλάκας νὰ μὲ φτύσης· γιὰ 'δὲς ἐδῶ πόσους ἔχω γραμμένα 653, ὄλα κουκιά γερά· δὲν ἤμποροῦν νὰ κάμουν ἀπὸ μένα πάσο.

ΑΝΤΙΑ. Μπρᾶβο, Τραμποῦκο μου· ὅταν γίνω βουλευτῆς ἂν δὲν σὲ κάμω ἀγροτικὸ ὑπαστυνόμο, νὰ μὲ μουτζώσης· καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλεις εἶμαι πρόθυμος.

ΦΧΙΑΚ. Βρὲ τί κάθεσθε καὶ σκοτιζέσθε ἀφέντη, χωριστᾶ 'ποῦ ἔχω ὄλο τὸ ψυρῆ καὶ τὸν ἅγιο Φίλιππα, ἔχω καὶ εἰς τὰ περισσότερα χωργιὰ φίλους καὶ κουμπάρους, ἂν ἀγαπᾶς σοῦ τοὺς φέρνω ἐδῶ καὶ σοῦ δόνουν τὸν λόγον τῆς τιμῆς των. Νὰ μὴ τὰ πολυλογοῦμε, ἀφέντη, ἡ ἐπιτυχία εἶναι 'σάν νὰ σὲ βλέπω καὶ νὰ μὲ βλέπης.

ΑΝΤΙΑ. Ἐ! Βρὲ παιδιὰ μου δώσατε τόσο κουράγιο ποῦ μὲ κάμετε νὰ πιστεύσω κ' ἐγὼ πῶς εἶμαι Βουλευτής. Ἄ! ναὶ θὰ γίνω βουλευτῆς διότι καθὼς ἠξέυρετε ὄλως ὁ κόσμος μ' ἀγαπᾷ· ἡ ἀγορὰ ὄλη, ὁ ἐμπορικὸς σύλλογος, ὁ δικηγορικὸς σύλλογος, καὶ ἐν γένει ὄλοι οἱ ἄνθρωποι μὲ ἀγαποῦν διότι θὰ κάμουν βουλευτὴν ἓνα ἄνθρωπον προκομμένον ὁ ὅποιος θὰ προστατεύῃ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ καὶ τῆς πατρίδος.

ΤΡΑΜΠ. Τί τὰ θέλεις, ἀφέντη, ἐγὼ πιστεύω ὅτι κά-

νένας δὲν θὰ σοῦ βάλῃ πλάτη γιὰτὶ εἶσαι ἄνθρωπος γλυκομίλητος καὶ μὲ κατὰστασι· μάλιστα ὅταν περνᾷς εἰς τὸν δρόμον, ὄλοι σὲ δείχνουν μὲ τὸ δάκτυλον καὶ μουρμουρίζουν· « νὰ ὁ καλὸς πατριώτης, νὰ ὁ καλὸς ἄνθρωπος· ὁ εὖσπλαχνος, ὁ ἐλεημωνητικὸς· ὁ. ὁ. ὁ.»

ΑΝΤΙΑ. Ἐ! φθάνει, Τραμποῦκο, μὴ παρὰ μὲ ὑφώνης· ὡς ἄνθρωπος καὶ ἐγὼ ὅ,τι ἔμπορῶ κάμνω. (Πρὸς τὴν Μαργαρίτα) Φέρε μας ἕλιγο κρασί, Μαργαρίτα, καὶ τὰ μύγδαλα.

ΦΙΑΚ. Ὄχι, ὄχι, ἀφέντη, δὲν θέλομε ἄλλο κρασί, τὸ κρασί τὸ εὐρίσκωμε καὶ ἄλλη φορὰ· τώρα εἶναι καιρὸς νὰ πᾶμε νὰ κυτάξωμε τὴν δουλιὰ μας, γιὰτὶ μὲ ἕμερα λείπει νὰ τελειώσῃ ἡ ψηφοφορία.

ΔΑΧΤ. Ναί! Ναί! πᾶμε, παιδιὰ, γιὰτὶ περνᾷ ὁ καιρὸς, πᾶμε ναυροῦμε τοὺς κουμπάρους μου (σηκόνονται). Ἀντίο, Ἀφέντη! Ἀλήθεια... Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, Ἀφέντη, νᾶχῃς τὸ νοῦ σου καλὰ, νὰ μὴ τύχῃ καὶ ἔρθουν ἐδῶ τίποτα χωριάτες καὶ σὲ γελάσουν, καὶ τοὺς δώσης λεπτὰ, γιὰ τὶ αὐτοὶ οἱ κατεργαρέοι τὸ πήρανε μόδα καὶ μαζόνονται μπουλοῦκι 8, ἢ 10, καὶ μένα Παππᾶ μαζὶ, καὶ τρέχουν, ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι τῶν ὑποψηφίων, καὶ εἰς ὄλους τάζουνε, καὶ ὄλους τοὺς γελάνε. Ἀντίο, Ἀφέντη! (δίδουν τὰς χεῖρας καὶ ἀναχωροῦν).

ΑΝΤΙΑ. Στὸ καλὸ, παιδιὰ μου, μὲ σκλαβώσατε καὶ ἐγὼ ἂν ἦμαι ἄνθρωπος, θὰ τὸ ἰδῆτε....

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΑΝΤΙΛΟΓΙΔΗΣ καὶ ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ:

ΑΝΤΙΑ. Χουλιάρα μου ! Χουλιάρα μου, πῶς τὰ βλέπεις αὐτὰ τὰ πράγματα ; λέγεις νὰ ἐπιτύχωμεν ;

ΧΟΥΛ. Σὲ θαυμάζω, Ἀφέντη, ἀκόμα ἔχεις ὑπόψιν ;

ΑΝΤΙΑ. Καλὰ πῶς τοὺς γνωρίζεις τούτους τοὺς τρεῖς ; ἔχουν ἐπιρροὴν εἰς τὸν τόπον ;

ΧΟΥΛ. Χά ! χά ! χά ! Ἄμμ' εἶναι ἄλλοι πλὴ μαχαιροβγάλτες ἀπ' αὐτούς ; αὐτοὶ, Ἀφέντη, χωρὶς νὰ σοῦ πῶ πολλά λόγια, ἤμποροῦν νὰ κάμουν καὶ ὑπουργό, ὄχι μόνον Βουλευτὴ, καὶ δὲν εἶναι καθὼς εἶδες ἀπὸ ἐκείνους τοὺς τραμπουκερίδες. Αὐτοὶ εἶναι μὲ κατάστασι καὶ μὲ κτήματα καὶ σὲ παρακαλῶ, ἂν θὰ ξανάρθουν, νὰ προσέξῃς νὰ μὴ γελασθῆς καὶ τοὺς δώσης χρήματα, γιὰ τί θὰ μᾶς τὰ πετάξουνε στὰ μοῦτρα, καὶ θὰ θυμώσουν, καὶ ὕστερα θὰ χάσωμε τὴν ἐκλογὴν.

ΑΝΤΙΑ. Πραγματικῶς, καϋμένε Χουλιάρα, καὶ ἐγὼ τοὺς ἐκατάλαβα πῶς εἶναι ἀξιόλογοι καὶ τίμιοι ἄνθρωποι ἄλλὰ πάλιν νὰ τοὺς ἀφήσωμεν ἔτσι ; Αὐτοὶ βέβαια γιὰ νὰ πάρουν τοὺς ἀνθρώπους νὰ ψηφοφορήσουν, πρέπει νὰ τοὺς κερνοῦν καὶ κανένα κρασί, φθάνει ὅτι κοπιάζουν οἱ ἄνθρωποι.

ΧΟΥΛ. Δὲν κάνει, σοῦ λέγω, Ἀφέντη, νὰ τοὺς δώσης λεπτὸ θὰ θυμώσουν, καὶ δὲν θὰ ξαναπατήσουν ἔς τὸ στήτι μας, γιὰ τί αὐτοὶ εἶναι ἑπερήφανοι. Ἄν θέλῃς ὅμως δίδεις εἰς ἐμένα χρήματα, καὶ ἐγὼ μὲ τρόπον ἑξοδιάζω μαζύ τους.

ΑΝΤΙΑ. Ναι! καλὰ λέγεις, Χουλιάρρα μου, νὰ δώσω εἰς ἐσὲ μερικὰ χρήματα, καὶ κάμε σύ ὅ,τι γνωρίζεις μὲ αὐτούς.

ΧΟΥΑ. Καλά! ἄς ἦναι κ' ἔτσι, Ἄφέντη.

ΑΝΤΙΑ. Νά! πάρε δύο ἑκατοστάραις, καὶ κάμε ὅ,τι γνωρίζεις μὲ αὐτούς. Πρόσεξε ὅμως μήπως τοὺς κάμης καὶ θυμώσουν, ὅταν θὰ τοὺς εἰπῆς ὅτι θὰ τοὺς δώσης λεπτά.

ΧΟΥΑ. Ἰσα, ἴσα, αὐτὸ συλλογίζομαι καὶ ἐγὼ, Ἄφέντη· πῶς διάβολο νὰ τοὺς καταφέρω νὰ τὰ πάρουν, χωρὶς νὰ θυμώσουν. Θὰ τοὺς φέρω ἀπ' ὄξω, ἀπ' ὄξω, καὶ ἂν καταλάβω πῶς δὲν τὰ δεχόντουνε, θὰ στή; φέρω ὀπίσω, Ἄφέντη.

ΑΝΤΙΑ. Καλά! Καλά! κάμε ὅπως γνωρίζεις, καὶ πρόσεξε καλὰ, μήπως τοὺς δυσαρρεστήσης. Πήγαινε τώρα μέσα, καὶ εἶπε τῆς Μαργαρίτας νὰ μοῦ φέρῃ ὀλίγον φαγητὸν νὰ γευματίσω, διότι ἔπιον κρασὶ νηστικάτα, καὶ εἶμαι ζαλισμένος. Πήγαινε γρήγορα (ὁ Χουλιάρρας ἀναχωρεῖ).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΑΝΤΙΛΟΓΙΑΣ μόνος.

ΑΝΤΙΑ. Ἐ! τέλος πάντων εἶμαι βουλευτής· ἰδοὺ τι θὰ εἰπῆ νὰ ἔχη ἐπιβροχήν καὶ φίλους εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον ὁ ἄνθρωπος ὦ! τῆ ἀληθείᾳ! μὲ φαίνεται ὅτι πετῶ ἀπὸ τὴν χαρὰν μου (περιπατεῖ ὑπερηφάνως). Τοιοῦτοι ἄνθρωποι, ὡς ἐμὲ, πρέπει νὰ

ἦναι βουλευταί, νὰ ἔχουν στήθος παρουσιαστικόν, εὐφράδειαν, παλλικαρισμὸν, ὥστε καὶ εἰς τὸ Βουλευτήριον νὰ μὲ θαυμάζουν, νὰ μὲ ἐκθειάζουν καὶ νὰ μὲ τρομάζουν. Ἰδοὺ δὲ κατὰ πρῶτον πῶς θὰ ὁμιλήσω. (Ἰπάγει ἀπέναντι τοῦ κατόπτρου καὶ ἐκτείνει τὴν χεῖρα) Κύριοι Βουλευταί! Τὸ μεγαλειὸν τῆς πατρίδος θέλει ἐκτανθῆ ἤδη ἀναμφιβόλως, διότι ἡμεῖς οἱ μεγαλόνοες κατέχομεν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἐπιθυμητὴν (μωρὲ τί ὠραῖα ποῦ τὰ λέγω) τὴν ἐπιθυμητὴν, λέγω, ἔδραν τῶν Βουλευτῶν. (Ἡ Μαργαρίτα εἰσέρχεται καὶ ἐτοιμάζει τὴν τράπεζαν). Ἐὰν ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ, Κύριοι, μᾶς ἔφερεν ἐνταῦθα,

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄.

(ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ φέρει τὰ φαγητὰ)

ΜΑΡΓΑΡ. Ὅριστε, Ἀφέντη, εἶναι ἔτοιμον τὸ πρόγευμά σας.

ΑΝΤΙΑ. ὦ! . . . Καυμένη Μαργαρίτα! Ἀνάθεμα καὶ σένα καὶ τὸ πρόγευμά σου, μ' ἔκοψες μέσ' στή μείσῃν ἃς ἔλειπε καὶ τὸ φαγητόν σου καὶ τὸ καλόν σου.

ΜΑΡΓΑΡ. Ἐλα, Ἀφέντη μου, νὰ ζήσης, κάθησε νὰ φᾶς ὀλίγον γλατί κρουίνει τὸ φαγητόν καὶ ὕστερξ τὰ ἔξαναλές.

ΑΝΤΙΑ. Ἄς ἦναι. (Κάθηται βάζει ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ χειρόμακτρον καὶ τρώγει).

ΜΑΡ. (Τοῦ βάζει κρασί). Δὲν ἤξεύρεις, Ἀφέντη, πόση χαρὰ ἔχω σήμερα ἄκουσα πῶς ἔγεινες Βουλευχτής. Ἔ! παναγία μου Κυρά μου, νὰ ζήσω νὰ σὲ ἰδῶ Βουλευχτή, καὶ ἄς πεθάνω τὴν ἴδια ὥρα.

ΑΝΤΙΑ. (τρώγων) Ὄχι μοναχὰ Βουλευτής θὰ γίνω, Μαργαρίτα μου, ἀλλ' ἔπειτα ἀπ' ὀλίγον καιρὸν θὰ γίνω καὶ ὑπουργός.

ΜΑΡΓ. Ἀλήθεια; Ἄχ! Ἀφεντάκη μου, νὰ μοῦ ζήσης ἴσάν τὰ ψηλὰ βουνά. (Τὸν θωπεύει) Ἄμὴ τώρα ποῦ θὰ γίνης βουλευχτής, ποῦ θὰ μπαινοβγαίνουν τόσοι ἄνθρωποι, δὲν θὰ μοῦ κάμης καὶ ἐμένα ἓνα καλὸ φόρεμα;

ΑΝΤΙΑ. Ἀκοῦς ἐκεῖ, ὄχι ἓνα ἀλλὰ καὶ τρεῖς.

ΜΑΡΓΑΡ. Εὐχαριστῶ, Ἀφέντη μου, νὰ ζήσης. Εὐχαριστῶ (ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς πηδᾷ καὶ κτυπᾷ τὰς χεῖράς τῆς.) Ὁ Ἀφέντης μου βουλευχτής! ἐγὼ καινούργιο φόρεμα! (Κτυπᾷ ἡ θύρα) Ὡχ! χαρὰ μου.

ΣΚΗΝΗ ΙΒ΄.

(ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΣ, ΣΟΥΦΡΑΣ, καὶ οἱ ἀνωτέρω).

ΤΡΑΜΠ. Ἀφέντη, ἔφερα τὸν πάρεδρον τοῦ Ἡρακλείου.

ΑΝΤΙΑ. Ἄς κοπιάσῃ.

ΤΡΑΜΠ. (πρὸς τὸν Σοῦφραν) Ὄριστε μέσα, Κύριε Πάρεδρε. (Εἰσέρχεται).

ΣΟΥΦΡ. Καλὴ ἡμέρα σας, Κύριος Ἀντιλογίδης; τί κάμεις κάλα;

ΑΝΤΙΑ. (Προσηκώνεται τρώγων) Καλῶς τὸν Κύριον Πάρεδρον ὄριστε, ὄριστε (δίδουν τὰς χεῖρας).

ΣΟΥΦΡ. ὦ! φέρ τζάεν σι; (1) ἔγκω ντέν εἶναι ζέ-
ρεις, καὶ ντέν εἶναι τί φάεις ἀκόμη. Τὸ Κύριος
Τραμποῦκος ἐντὼ μιλήσει ἐμένα, νὰ ἔρωμε σπῆτι
ντικὸ σου.

ΑΝΤ. Ἄ! εὐχαριστῶ, Κύριε Πάρεδρε' ὄριστε νὰ πά-
ρετε ἓνα μεζέ.

ΣΟΥΦΡΑΣ. ὦ! ἔχ τάγκεν! (2) τέν φέλεις, τώρα εἶναι
τί κάτσω τὸ μακατσίνο τὸ Κύριος Κούζης, καὶ
εἶναι τὸ φαί μάζη μὲ τὸ μᾶιν λαϊντσ μαν τὸ πα-
τριῶτος ντικὸς μου.

ΑΝΤΙΑ. Ἄς ἦναι! δὲν πειράζει ὄριστε νὰ πάρετε
ὀλίγον φαγητὸν, καθίσατε καὶ τοῦ λόγου σας,
Κύριε Τραμποῦκο. (Πρὸς τὴν Μαργαρίταν) Φέρε
μας φαγητὸν, Μαργαρίτα, καὶ κρασί.

ΤΡΑΜ. Ὁ Κ. Πάρεδρος ἀπὸ ἴδῶ εἶναι ὅλος ἴδικός μα
μάλιστα ἀπὸ προχθὲς ἤθελε νάρθη, ἀλλὰ δὲν ἐγνώ-
ριζε τὸ σπῆτι.

ΣΟΥΦΡ. ὦ! ναὶ γιαβόλ (3).

ΑΝΤΙΑ. Πῶς ὀνομάζεσθε παρακαλῶ, Κύριε Πάρεδρε;

ΣΟΥΦΡ. Τὸ ὄνομα ντικὸς μου εἶναι τὸ Φοιῆ τὸ πά-
ρεδρος τὸ Ἡράκλειον. ὦ! ναὶ, τώρα εἶναι τόσα
κρούνια ποῦ κάτσει στὸ Ἡράκλειο, εἶναι κάτσει
κοντὰ ποῦ εἶναι τί σπῆτι τὸ Ἀντωνέλλο τὸ Πάπ-
πας ντικὸς μας.

ΑΝΤΙΑ. Ἐ, πῶς τὰ βλέπεις τὰ πράγματα, Κύριε Πά-
ρεδρε; θὰ ἔχωμεν ψήφους ἀπὸ τὸ χωριό σας;

(1) Μὲ συγχωρεῖτε.

(2) Εὐχαριστῶ.

(3) Μάλιστα.

ΣΟΥΦΡ. Χά! Χά! Χά! ντέν εἶναι μία ψῆφος πάσι
 ὄξω ὄλο τὸ ψῆφος εἶναι ντικὸς σου ἔγιω ὅ,τι φέ-
 λεις εἶναι εὖθως φέρτιχ(1) Νά! ἔχη ἐντὼ μία κάρ-
 τας (δεικνύει ἓνα κατάλογον) ἴπου εἶναι τὶ γράψης
 ὄλο ντικὸς μου πατριῶτος (ἀναγινώσκει τρώγων)
 Φοῖξ, Κρατμπάχαρ, Νάϊφ, Κρούσκιντζ, Σίμωντέτ,
 Σάϊλερ, Ὄρμαν, Πίτιργγελ, Ἄλε Ταχάνδρες, Σάϊτσ,
 Τεχλάουτ.....

ΑΝΤΙΑ. Φθάνει, Κύριε Πάρεδρε, μὴν κουράζεσθε ἄτρώ-
 γετε παρακαλῶ.

ΤΡΑΜΠ. Σοῦ εἶπα, Ἀφέντη, ὅτι ὁ Κύριος Φοῖξ θά
 μᾶς κάμη δουλιὰ, τὸν παρακάλεσαν καὶ ἄλλοι,
 ἀλλὰ τοὺς ἔδειξε τὴ ράχη ἄποκλειστικῶς θά
 δώση ὄλους τοὺς ψῆφους εἰς τὴν εὐγενεῖαν σου
 (Πρὸς τὸν Σοῦφραν) Δὲν εἶναι ἔτσι, κύριε Πάρεδρε;

ΣΟΥΦΡ. Ἐγιω ντέν εἶναι ψεῦτο, εἶναι κάλο ἄνθρωπος,
 πότε εἶναι μιλήσει ἔτσι ἔτσι, φέρτιχ! τελειώνει
 τὸ ντούλια ντικὸς σου.

ΜΑΡΓΑΡ. (Φέρει τὰ φαγητὰ καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ
 τρώγουν).

ΑΝΤΙΑ. Μαργαρίτα, εἶπέ τοῦ Χουλιάρα νὰ ἔλθῃ ἐδῶ..
 (ἢ Μαργαρίτα ἀναχωρεῖ). Ἐβίβα! κύριε Φοῖξ, ἐ-
 βίβα, Κύριε Τραμποῦκο!

ΣΟΥΦΡ. Ἐφοίφα, Κύριε, τοῦ λόγου σου! ἀλήθεια εἶναι
 βουλευτὴ, καὶ μὰ τὸ Φέο, πότε ντέν εἶναι αὐτὸ τὸ
 πράγματα ρεῖχ τὶχ (2) νὰ κόψη ἐμένα κεφάλι καὶ

(1) Τελειωμένον.

(2) Σωστό.

τὸ Νίνα τὸ ὑναῖκα ντικός μου, καὶ τὸ ντύο παί-
 τια, τὸ Ὄφμαν οὖντ (1) τὸ Σλάχιερ. Ἄλτσο (2)
 ἐφοίρα, Κύριε.

ΑΝΤΙΑ. Εἰς ὑγείαν σας.

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΑΝΤΙΑ. Ἐλα ἐδῶ, Χουλιάρρα, γιὰ νὰ σοῦ εἰπῶ. (Τὸν
 κράζει ἰδιαιτέρως). Δὲν μοῦ λέγεις, τὸν γνωρίζεις,
 τὸν Κύριον Πάρεδρον;

ΧΟΥΛ. Μάλιστα πολὺ καλὰ. Ὁ Θεὸς τὸν ἔστειλε,
 Ἄφέντη, ὁ μόνος ἄνθρωπος ποῦ φυλάει τὸν λό-
 γον του. Σωστότερον ἄνθρωπον ἀπὸ αὐτὸν δὲν εἶδα.
 (Οἱ ἄλλοι δύο τρώγουν μυστικὰ καὶ γελοῦν.)

ΑΝΤΙΑ. Λοιπὸν τί στοχάζεσαι, Χουλιάρρα, ἂν τοῦ
 προσφέρωμεν τίποτε, λὲς νὰ τὰ δεχθῆ ἢ νὰ μὴ
 τοῦ κακοφηνῆ καὶ θυμώσῃ καὶ αὐτός, διότι πραγ-
 ματικῶς εἶναι καλῶς ἄνθρωπος.

ΧΟΥΛ. Ἐ! τί νὰ σοῦ ἴπῶ, Ἄφέντη μου, ἄς δοκιμά-
 σωμεν.

ΑΝΤΙΑ. (Πρὸς τοὺς δύο) μὲ συγχωρεῖτε, Κύριοι μιὰ
 στιγμή, καὶ ἔφθασα.

ΣΟΥΦΡ. ὦ! ντὲν πειράζεις κάμε τὸ ντούλιά σου, ἐμεῖς
 τὸ πίνωμεν ἐντῶ μὲ τὸ Κύριος Τραμποῦκος ὀλίγον
 κρᾶσι.

(1) Καὶ

(2) Λοιπόν.

ΧΟΥΛ. (Μουσικά) Ἀφέντη, πρόσεξε καλά νὰ μὴ τοῦ δώσω με περισσότερον ἀπὸ 4—5 ἑκατοστάρες, (ὁ Ἀντιλογίδης ἀναχωρεῖ διὰ νὰ φέρῃ χρήματα, ὁ δὲ Χουλιάρης πλησιάζει πρὸς τοὺς δύο). Βρὲ ποῦ νὰ σᾶς πάρῃ ὁ διάολος τὰ καμπαέτιά σας, τόσο καλά τὰ καταφέρατε, 'ποῦ δὲ γινόντουσανε καλλίτερα.

ΣΟΥΦ. (Μουσικά) Μόκο, ποῦ πάει τώρα, βρὲ Χουλιάρη;

ΧΟΥΛ. Πάει νὰ φέρῃ μέταλλο, βρὲ κουτέ, (δίδει τὰς ἑκατοστάρας τοῦ Τραμπούκου). Νὰ, Τραμπούκο, πάρε τῆς δύο ἑκατοστάρες 'ποῦ τοῦ τράβηξα μὲ τὴν φιάκα μου καὶ γράφε τί πέρνωμε' ἐσένα, Σούφρα, θὰ μοῦ φέρῃ τώρα 5 ἑκατοστάρες νὰ σοῦ δώσω, θὰ σὲ φωνάξω κρυφὰ γιὰ νὰ σοῦ τῆς δώσω καὶ ἐσὺ νὰ κάμῃς πῶς δὲν θέλεις. (πέρνουν τὰ ποτήρια) Ἐβίβα! (πίνουν).

ΣΚΗΝΗ ΙΔ'.

ΑΝΤΙΔΟΓΙΔΗΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΝΤΙΑ. (Μουσικά) Χουλιάρη! ἔλα ἐδῶ, (τοῦ δίδει χαρτονομίσματα) πρόσεξε σὲ παρακαλῶ ὅταν τοῦ τὰ δώσης, νὰ μὴ τὸν θυμώσης. (Ἰπάγει καὶ κάθεται εἰς τὴν τράπεζαν) Μὲ συγχωρεῖτε 'ποῦ ἄργησα ὀλίγον (ὁ Χουλιάρης φωνάζει τὸν Σούφραν)

ΧΟΥΛ Κύριε Πάρεδρε.

ΣΟΥΦ. Βασίσθεν (1) τί φέλεις;

ΧΟΥΛ. Νὰ σοῦ 'πῶ παρακαλῶ μίαν στιγμὴ. (Ὁ Σούφ)

(1) Τί εἶναι.

φρας τὸν πλησιάζει καὶ κάμνουν διαφόρους χειρονομίας, ὁ μὲν Χουλιάρας ζητεῖ νὰ τοῦ δώσῃ, ὁ δὲ Σούφρας προσποιεῖται ὅτι δὲν δέχεται).

ΑΝΤΙΑ. Φέρε μας ὀλίγο κρασί, Μαργαρίτα, νὰ πιοῦμε.

Κύριε Τραμποῦκε, τὰ πράγματα πῶς τὰ βλέπεις;
ΤΡΑΜΠ. Ὡραία, ἀφέντη, εἶναι θεῖος ἄνθρωπος αὐτός.
 Ἀλλὰ τί κάμνουν μὲ τὸν Χουλιάρα ἐκεῖ;

ΑΝΤΙΑ. Ἄ! ποῖος ἤξεύρει. Ὅριστε, Κύριε Πάρεδρε, καθήσατε νὰ πιοῦμε μιά.

ΣΟΥΦ. (Ἄφου ἔλαβε τὰ χαρτονομίσματα). Ἐσὺ φέ-
 λεις παροῦφα (1) ἔ; ἑτερτάϊφελ (2) πάϊ στό
 Τιάβολο κατερκάρως.

ΑΝΤΙΑ. Τί τρέχει, Χουλιάρα; Ὅριστε Κύριε Πάρεδρε
 νὰ πιοῦμε ἀπόμιά' κέρασέ μας, Χουλιάρα. (Ὁ Χου-
 λιάρας κερνᾷ λαμβάνουν τὰ ποτήρια καὶ πίνουν).

ΣΟΥΦ. Ἐρίφα, (πρὸς τὸν Χουλιάρα) καὶ ἄλλο μία φό-
 ρα νὰ ξέρεις νὰ μιλάῃς μὲ τὸ Φοιξ, ἐγκῶ ντὲν εἶ-
 ναι σπίτσοπούφ. (3) Ἐρ (4) Γκῶτ (5) τοῦντερ βέν-
 τερ σάουκέλ, φαρφλουχτερ τί κέλ. (6).

ΑΝΤΙΑΟΓ. Ἐ! σᾶς παρακαλῶ, Κύριε Πάρεδρε, μὴ
 τὸν συνερίζεσθε' εἶναι ὀλίγον ἀπρόσεκτος ὁ Χου-
 λιάρας.

ΣΟΥΦΡ. Ἐγὼ, Κύριε εἶναι τόσα κρούνια τί κάτσεις
 στό Ἑλλάδα, εἶναι πάϊ πολεμήσει μὲ τὸ Φαμπρί-

(1) Καθγά.

(2) Διάβολο.

(3) Κλέπτης.

(4) Κύριε.

(5) Θεὸ.

(6) Αἰεῖς ὑβριστικαί.

κιο στο Μάνια, κόψης ντύο τί κεράλλια ντί μανιά-
τους πίρατα, άβαρ (1) πιάσει και πουλήσει
έμένα ντί Μανιάτους μία ντράχημη ούντ' είκοσι
λέπτα, είναι πάϊ στο Μισολόγκιο στο Λάμια,
στο Ταραπολίτσα, στη Νάπλια και ντέν είναι μι-
λήσει αυτά τὰ πράγματα (άκούονται έξω τρα-
γούδια).

ΣΚΗΝΗ ΙΕ'.

(ΜΑΓΚΟΥΡΑΣ και οί άνωτέρω).

ΜΑΓΚ. Τρία είν τὰ κα . . . τρία είν τὰ κα . . . μπαέ-
τια σου, Συλίθρω μου (προσποιείται τόν μεθυσμέ-
νον τρικλίζων). Γιά σου άφεντικό (του πιάνει τήν
χείρα).

ΑΝΤΙΑ. Καλώς τόν, Κύριον Μαγκούρα, καλώς τὰ
μάτια σου, όρίστε κάθισε.

ΜΑΓΚ. Όχι εύχαριστώ (τρικλίζων) δέν μάς μοιάζει
νά καθώμαστε νά τρώμε με τους άφεντάδες του
τόπου, ένα κρασί στο χέρι και όξω από τήν πόρτα
(του δίδουν κρασί) γιά τί σήμερα θά τό πάρη και
θά τό σκώση, θά φάω καμιανού τὰ κόλυβα. Ποϋ
νά στα λέω, τὰ καμπαέτια τὰ σημερινά, τό πήρε
και τό σήκωσε, γιά δες αίματα ή κάμα μου (έβγά-
ζει έγχειρίδιον και τό πλησιάζει εις τό στῆθος
του Άντιλογίδου. (έντρομος) Βρέ γιά τόν Θεόν τί
έκαμες; αλλά σε παρακαλώ τράβα πάρα πέρα τό

(1) Όμως

χέρι σου (τοῦ ὠθεῖ τὴν χεῖρα) διότι δὲν τὰ παρα-
νοστιμεύομαι αὐτὰ, τὰ πράγματα.

ΜΑΓΚ. Νὰ μὴ παραδώσω τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄγγε-
λον (καρφώνει τὸ ἐγγχειρίδιον ἐπὶ τῆς τραπέζης) ἀνί-
σως καὶ δὲν σφάξω 5, 6, ἀπ' αὐτοῦς τοὺς μα-
σκαράδες τοὺς ἐναντίους μας ὅπου θέλουν νὰ σὲ
πολεμήσουν εἰς τὴν ἐκλογὴν.

ΑΝΤΙΑ. Βρὲ παιδί μου, (τρέμων) ἤσυχασε σὲ παρα-
καλῶ, δὲν εἶναι καλὰ αὐτὰ τὰ πράγματα, ἐγὼ
δὲν σὰς ἔβαλα νὰ σκοτωθῆτε, θὰ μοῦ ἀνάψητε καμ-
μιά φωτιά στὸ κεφάλι.

ΣΟΥΦΡ. Γιαβὸλ, Κύριο Μαγκούρας, αὐτὰ ντὲν εἶναι
κάλο πράγματα, πότε φέλεις τοῦ λόγου σου κόψης
μία κεφάλις τὸ ἄντρες (1) ἄνθρωπος, πέρατα! τί
κόψης ντικό σου κεφάλι, τὸ ἄντρες μὲ τὸ μαχέρι
καὶ τί τουφέκια, καὶ πάει στί ντιάολο.

ΜΑΓΚ. Τί λὲς μωρὲ παληοβαβαρέζο (στρύβων τὸ
μουστάκι του, καὶ ἀγριοκυττάζων). Ἐ! ποιὸς σοῦ
'μιλάει ἐσένα καὶ φωνάζεις, 'πῆρε ὁ διάβολος τὴν
Μάνα καὶ τὸν Πατέρα σου, τώρα σὲ κάμω τέσ-
σερα κῆνα' (ἐξάγει τὸ κουμποῦρι) ἔλα πῆγαι
γλίγωρα κατὰ διαβόλου, γιὰ τί τώρα σοῦ ἔρα
τὰ σκότια' (ὁ Σούφρας προσποιεῖται φόβον,
τρονταὶ καὶ οἱ τρεῖς ἐκ τῆς τραπέζης ἔντρομοι,
πτεὶ ἡ τράπεζα καὶ συντρίβονται τὰ ἐπ'
ὁ Σούφρας ὑπάγει ὀπισθεν τοῦ Ἀντιλογίδου
κρυφθῆ, καὶ ὅλοι στρέφονται γύρωθεν φοβούμενοι

(1) ὁ ἄλλος.

ΜΑΓΚ. (Τοὺς κυνηγᾶ). Ἄφισέ με, ἀφέντη, ἀφισέ με νὰ σκοτώσω τὸν παλγοβαθαρέζο, φεύγα ἀπὸ κοντά του, γιὰ τί θὰ ἔξαπλωθῆτε καὶ οἱ δύο κατὰ γῆς.

ΣΟΥΦ. (Πρὸς τὸν Τραμποῦκον τρέμων). ὦ! Μαῖν Λίμπερ φαίντ (1) Τραμποῦκο, μιλλήσει τοῦ λόγου σου, αὐτο εἶναι κάκο ἄνθρωπος, φέλει σκοτώνει ἐμένα (πρὸς τὸν Ἀντιλογίδη), Ἀφέντη, παρακαλῶ, πάρε τί πιστόλια ντὶ χέργια ντικό του, (πρὸς τὸν Μαγκούρα) ἄκουσ τώρα, Κύριε, ἐγὼ ντὲν εἶναι λέει κάκο πράματα τοῦ λόγου σου.

ΑΝΤΙΑ. (Τρέμων). Ἄχ! τί νὰ σοῦ κάμω Φοῖξ μου, αὐτὸς εἶναι δαιμονισμένος ἄνθρωπος, θὰ μᾶς σκοτώσῃ καὶ τοὺς δύο Χουλιάρα μου, Τραμποῦκό μου, γιὰ τὸ Θεό, ἐμποδίστέ τον, νὰ μὴ κάμῃ κανένα φονικό. (Ὁ Χουλιάρας καὶ ὁ Τραμποῦκος πλησιάζουν τὸν Μαγκούραν).

ΤΡΑΜ. Βρὲ ἀδερφέ Μαγκούρα, στὸ κρασί ποῦ ἔχομε πιωμένα καὶ στὴν φιλία μας, βάλ' τὸ κουμπούρι στὴν μέσην σου, καὶ μὴ φέρῃς ἀνησυχίαν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἀφέντη καὶ τρομάζει.

ΧΟΥΑ. Ναί! Ναί! Νὰ μὲ θάψῃς, ἀδερφέ Μαγκούρα μου, ἡσύχασε, μὴ παίζῃς μὲ τ' ἄρματα, γιὰ τί ὁ διάβολος ἔχει πολλὰ ποδάρια, ὁ καυμένος ὁ πάρεδρος δὲν εἶπε τίποτε κακὸ, καὶ ὕστερα εἶναι ξένος ἄνθρωπος, καὶ νὰ γυρεύῃς νὰ κάνῃς φονικό, ἐδῶ μέσα, εἰς τὸ σπῆτι τὸ ἴδικό μας, καὶ μάλι-

(1) Ἀγαπητέ μου φίλε.

στα θέλεις νά σκοτώσης τὸν Κύριο Πάρεδρο ποῦ εἶναι ἀπὸ τὸ κόμμα μας.

ΜΑΓΚ. Ἄς ᾔηται μωρὲ, ἐγὼ ἔτσι καὶ ἔτσι τὴ κάππα μου τὴν ἔχω κρεμασμένη εἰς τὸν Μενδρεσέ, καὶ εἶναι ἀδύνατον ἂν δὲν φάω τὰ κόλυβα κανενοῦ τώρα εἰς τὴν ἐκλογὴν. Γιὰ τὸ χατῆρί σας τώρα δὲν κάνω τίποτα, ἄς ζήσῃ, (θέτει τὸ κουμποῦρι εἰς τὴν μέσσην ὡς καὶ τὸ ἐγχειρίδιον), (πρὸς τὸν Ἀντιλογίδην, ἐναγκαλιζόμενος αὐτὸν), (ὁ Σούφρας καὶ ὁ Τραμποῦκος ἀναχωροῦν ἀπὸ τὸν φόβον των). Ἀφεντικὸ νά με συμπαθήσης παραφέρθηκα λίγο στὸ σπῆτί σου, ἀλλὰ ἔχω μιά συμπόρνια ὅπου δὲν βλέπω τὴν μύτην μου, ὅπου ἀπὸ τὴν φούρκα μου γιὰ μερικοὺς μασκαράδες μοῦ ῥχεται νά φάω τὸν μισὸ κόσμον (τριζει τοὺς ἰσθμιακοὺς τοῦ καὶ ἐξάγει τὸ κουμποῦρι καὶ τὸ θέτει εἰς τὸν μῆνιγκα τοῦ Ἀντιλογίδου), ἔτσι θὰ τὸ κολλήσω εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ κρατᾶ ἐκείνου ὅπου θὰ τολμήσῃ νά σέ κατηγορήσῃ, ἢ νά μὴ θέλῃ νά σοῦ δώσῃ ψῆφον.

ΑΝΤΙΑ. (ἔντρομος τοῦ ἀπῶθει τὴν χεῖρα). Βρὲ παιδί μου, αὐτὸ δὲν εἶναι παιγνίδι, βάλε τὴν πιστόλα εἰς τὴν μέσσην σου, διότι ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ δὲν ἤξεύρεις πῶς τὰ φέρνει.

ΜΑΓΚ. Ἄς ᾔηται σὲ ἀκούω, ἀφέντη, ἀλλὰ γιὰ νά σοῦ πῶ, θὰ πάγω τώρα ὄξω νά εὔρω τὰ παιδιὰ, ἀλλὰ τὸ χαρτσιλίκι μου σῶθη, καὶ ἀλεύρι τὰ παιδιὰ δὲν ἔχουν, τράβα μου παρακαλῶ κανένα δυὸ ἀπὸ ἐκεῖνα μὲ τὸ ἕνα καὶ μὲ ταῖς δυὸ νούλαις, καὶ

ἕνα μπιλέτο διὰ νὰ πάρω καμμιὰ ἐξηνταριά ὀκάδες ἀλεύρι γιατί ἔρχεται Λαμπρή.

ΑΝΤΙΑ. Μὲ ταῖς χαρμῆς σου Μαγκούρα μου, γιὰ τὸ ἀλεύρι ἢ μπορῶ νὰ σοῦ δώσω ἕνα μπιλέτο εἰς τὸν Δουρούτην, ἀλλὰ λεπτά καυμένε δὲν ἔχω σήμερα.

ΜΑΓΚ. (Κτυπῶν μεθ' ὀργῆς τὴν χεῖρα του ἐπὶ τῆς τραπέζης). Ἄ διάβολε νὰ σκοτονόμασθε γιὰ τὸ χατήρι σας, καὶ νὰ κταξοδιάζωμε τὰ λεπτά μας, καὶ ὅταν σᾶς γυρεύωμε χρήματα, γυρίζετε τὴν πλάτη' ἔτσι εἶναι. Εἶμαι μάσκαρᾶς καὶ Γαϊδούρι ἂν ξαναπατήσω εἰς τὸ σπῆτι σου' δανικὰ ἀδελφὲ, δὲς μου 200 δραχμαῖς, καὶ ὕστερα σοῦ τὰς δίνω, φοβᾶσκι ἀπὸ μένα, δὲν μὲ πιστεύεις; (κτυπᾷ τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς τραπέζης) ἀλλὰ τέτοιοι εἶσαγε. (Ζητεῖ νὰ φύγη, ὁ Χουλιάρης τὸν ἐμποδίζει).

ΧΟΥΑ. Κύριε Μαγκούρα, Κύριε Μαγκούρα, στάσου, στάσου, νὰ σοῦ 'πῶ.

ΜΑΓΚ. Τί θέλεις βρὲ, πήγαινε στὸ διάβολο καὶ σύ.

ΧΟΥΑ. (Πρὸς τὸν Αντιλογίδη μυστικῶς) Ἀφέντη δὲς του τίποτε νὰ πάη στὸν διάβολο, γιὰ τί θὰ μᾶς χαλάσῃ τὰ πιάνα.

ΑΝΤΙΑ. Τοῦ δίδω, ἀλλ' ἐσύ δὲν μοῦ εἶπες νὰ μὴ δώσω λεπτά εἰς κανένα;

ΧΟΥΑ. Μάλιστα! ἀλλ' αὐτὸς καθὼς βλέπεις εἶναι μπελιατζῆς, δὲς του τίποτε νὰ μᾶς ξεφορτωθῇ ἀπ' ἐδῶ, γιὰ τί δὲν εἶναι παράξενο νὰ σκοτώσῃ καὶ κανένα κατὰ τὸ μεθύσι ποῦχει.

ΑΝΤΙΑ. Μοῦ ζήτησε 2 ἑκατοστάρες, βρὲ Χουλιάρη.

ΧΟΥΑ. Καλὲ δόσε του ἀφέντη καὶ τρεῖς, καὶ νὰ μᾶς

Ξεφορτωθῆ νὰ πάη στό διάβολο ἀπό δ'ῶ, γιὰ νὰ μὴ μᾶς εὕρη κανέναν μπελιᾶ, γιὰτὶ ἔξερεις, ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ! ἤμπορεῖ νὰ σὲ κτυπήσῃ κι' ὄλας ὕστερα, ἀφέντη, νὰ εἰποῦμε καὶ τὴν μαύρη ἀλήθεια, εἶναι ὁ μεγαλείτερος κομματάρχης, καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸν δυσαρεστήσῃς.

ΑΝΤΙΑ. Ἄς ᾔναι δὸς τοῦ 2 ἑκατοστάρκις. Περίεργον πρᾶγμα καὶ τοῦτο ἄλλοι νὰ θυμόνουν ὅταν τοὺς δίδῃς χρήματα, καὶ ἄλλοι τὰ πέρνουν μὲ τὸ Ζορμπαλίκι τους.

ΧΟΥΛ. Δὲν πειράζει, ἀφέντη, αὐτὰ ἔχουνε ἡ ἐκλογαίς, καὶ ἐγὼ ἀπορῶ πῶς αὐτὸς ὁ Μαγκούρας, ἐνῶ εἶναι τόσο περήφανος, νὰ καταδεχθῆ νὰ γυρέψῃ λεπτά, τὸ μεθύσι του τὸ κάμει, ἀλλὰ τὶ νὰ γίνῃ τοὺς ἐκακόμαθαν οἱ ἄλλοι ὑποψήφιοι ποὺ τοὺς δίδουνε παράδες, (ὑπάγει καὶ δίδει τὰ χαρτονομίσματα εἰς τὸν Μαγκούρα) ὄριστε.

ΒΙΑΓΚ. (Πλησιάζει τὸν Ἀντιλογίδην) Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, ἀφέντη, νὰ τῶρα εὐθὺς θὰ ἔβγω ὄξω νὰ θυσιάσω τὰ μισὰ εἰς τοὺς φίλους μου, καὶ ἂν δὲν εἶσαι αὐριο βουλευτῆς σοῦ δίδω τὸ δικαίωμα, νὰ μὲ κουμπουριάσῃς, σᾶς προσκυνῶ λοιπόν τὸ μπιλέτο, ἀφέντη, γιὰ τὸ ἀλεύρι, γιὰτὶ τὰ βιτζόλια πεινᾶνε, (ἀναχωρεῖ ὁ Μαγκούρας).

ΑΝΤΙΑ. Καλὰ! ὕστερα σοῦ τὸ σέλλω μὲ τὸν Χουλιάρα, καὶ αὐτό. (Ὁ Μαγκούρας ἀναχωρεῖ).

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

ΑΝΤΙΛΟΓΙΔΗΣ μόνος.

ΑΝΤΙΑ. Ἄς τὸν διάβολο μοῦ ἔκοψε τὸ αἷμά μου ὁ

παληάνθρωπος, είδες εκεί νά μου βάλῃ τὴν πιστόλα εἰς τὸν μύλιγκά μου, ὀλίγο νά γαργαλοῦσε τὸ σκανδάλι θά μου πέταγε τὰ μιάλα εἰς τὸν ἀέρα. Ἔ! ποῦ νά πάρῃ ὁ διάβολος τὴν στιγμὴν καὶ τὴν ὥραν ποῦ βουλήθηκα νά γίνω ὑποψήφιος βουλευτής! οἱ δυστυχησμένοι τί ὑποφέρομεν διὰ τὸ μεγαλεῖον! ἔρχεται ὁ ἕνας θυμωμένος, πρέπει νά κάμῃς ὑπομονὴν νά μὴ τὸν δυσαρεστήσης, ὁ ἄλλος μεθυσμένος νά σοῦ βγαίῃ μαχαίρι καὶ πιστόλα καὶ νά ὑποφέρῃς τὸ μεθύσι του, καὶ ἂν ὁ διάβολος τὸ φέρει καὶ σὲ σκοτώσει κλόλας γιὰ χωρατὸ, τὸν ἀθωόνουν οἱ κύριοι ἔνορκοι, διότι ἦτο μεθυσμένος καὶ εἶχε τεταραγμένας τὰς φρένας, καὶ νά τύχη νά ἦναι μάλιστα προϊστάμενος κἀνένας. . . . Ὁ ἄλλος ἔρχεται σὲ ζυπνᾷ πρωί, πρωί γιὰ νά σοῦ πῆ πῶς μάλωσε μὲ τὸν πατέρα του, ἢ μὲ τὴν γυναϊκά του, γιὰ τί ἔσπασε τὸ παιδί του ἕνα πιάτο ὁ ἄλλος ἔρχεται νά σὲ εὐρίσκη εἰς τὸ τραπέζι νά σοῦ τρώγῃ τὸ φαγητόν σου καὶ νά σοῦ πίνῃ τὸ κρασί, καὶ νά μὴ τολμᾷς νά τοῦ πῆς γρῦ ὁ ἄλλος ἔρχεται καταλερωμένος, σοῦ πατεῖ τοὺς τάπητας, κάθητε εἰς τὸν καναπέ καὶ σὲ φιλοδώρῃ μὲ κᾶτι μικρὰ ἄσπρα ζώφρια, καὶ ἂν δὲν τοῦ δώσης καὶ τὸ τραμποῦκο, μὲ συμπάθειο σοῦ λερώνει τὸ πάτωμα, καὶ ἐν τούτοις δὲν τολμᾷς νά τοῦ εἰπῆς τίποτε, ὁ ἄλλος σοῦ πατεῖ τὸν λουλαῖ, σοῦ χαλαεῖ τὴν ἡσυχίαν σου. Ἐ! ἂν ἦτο ἄλλως πῶς ἔπρεπε νά τὸν ρίψῃς μὲ ταῖς κλοτσαῖς κάτω ἀπὸ τὴν σκάλαν καὶ μόλον τοῦτο, εἰς ὅλα αὐτὰ πρέπει ὁ

άνθρωπος νά ἔχη τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰωβ, δὲν γνωρίζω ὅμως ἂν καὶ οἱ λοιποὶ ὑποψήφιοι ἔχουν αὐτὰς τὰς ἀνησυχίας. Ποῦ νά πάρῃ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, τὴν τέχνην ποῦ ἤργισα νά κάμω δὲν ἐκύταξα τὴν τύφλαν μου; μόνον τώρα, ἐμβῆκα ποῦ ἐμβῆκα εἰς τὸν χορὸν, θὰ χορεύσω θέλω καὶ δὲν θέλω, ὑπομονή! τοῦλάχιστον θὰ ἐπιτύχω, καὶ δὲν θὰ τὴ πάθω καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι, ποῦ θὰ μείνουν εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ.

ΣΚΗΝΗ ΙΖ'.

ΠΑΡΕΑΣ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΠΑΡ. (Φορῶν χωρικὰ ἐνδύματα). Γιὰ χαρὰ, ἀφέντη, (θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους) τί κάνεις; εἶναι καλὰ τὸ Ντεριαγιότε (1).

ΑΝΤΙΑ. Καλῶς ὀρίσατε, καλῶς ὀρίσατε, κηθήσατε (κάθηνται.)

ΠΑΡΕΔΡ. Καλὸ νά χῆς μὲ συμπαθεῖο Ζώτη. (2).

ΑΝΤΙΑ. Ποῖος εἰσθε παρακαλῶ, καὶ ἀπὸ πῶς χωριὸ κοπιάζετε;

ΠΑΡ. Ἐγὼ, Ζώτη, μὲ συμπαθεῖο, ἔρχεται ἀπὸ τὸ Κουβαράδες, τὸ Κατοῦντι (3) δικό μας, ἐμένα τὸ λένε, μὲ συμπαθεῖο, Μήτηρ Γιάννη Κόλια.

ΑΝΤΙΑ. Ἄ! μήπως εἰσθε ὁ Κύριος Πάρεδρος τῶν Κουβαράδων;

(1) Ἡ ἀφέντη σου.

(2) Ἀφέντη.

(3) Χωριόν.

ΠΑΡ. Ναῖσκε, Ζώτη· ἐγὼ εἶναι μὲ συμπαῖθιο, καὶ ἐρω-
χῶμαι κατὰ νάνι (1) ντρέκ (2) ἀπὸ τὸ Κατοῦντι.

ΑΝΤΙΑ. *Ε! τί νέα ἔχομεν; πῶς πηγαίνει ἡ ψη-
φοφορία ἐκεῖ, κύριε Πάρεδρε, μᾶς δίδουν ψήφους
οἱ χωρικοί σου.

ΠΑΡ. *Α! οὐχα! Ζώτη, μὲ συμπαῖθιο ἀμὴ εἶναι καμ-
μῖα ἄλλος σάν τὸ ἀφεντιά σου νὰ πέρνη ὄλα τὰ
ψόφους· νὰ, ντιέ (3) ἀκόμη, μὲ συμπαῖθιο, ἐφώναξα
ὄλα τὰ ἀνθρώποις ἀπὸ τὸ Κατοῦντι ἐδὲ ἠθάσα (4)
νὰ τὰ δίνουνε ὄλα τὰ ψόφους στὸ ἀφεντιά σου
ἐδὲ Κατουντιάρετ (5) ὄλα ἐλέγανε νὰ τὰ δίνουνε
τὰ ψόφους στὸ ἀφεντεία σου, ἐδὲ Πασταῖ (6) ἐ-
στρούαμ (7) τί σουφρά, ἐπασταῖ, μὲ συμπαῖθιο
ἀνοιξαμε τί γιοματάρις, ἐδὲ τὸ γλεντίζαμε, μὲ
συμπαῖθιο, ποῦ τὸ πῆρε ὁ ντιάλεθς (8). Ἐδέ
τι χωρέψαμε τὸ καγκέλι, οὐλο τὰ νύχτες, μὲ
συμπαῖθιο. Ἀμὰ δὲν τὸ πειράζει ἐμένα, τὸ Ζώτη
νὰ ἦναι καλὰ καὶ ἄς τὸ ξοδιάζω, μὲ συμπαῖθιο,
ὄλο τὸ βιός μου.

ΑΝΤΙΑ. *Α! *Α! εὐχαριστῶ, Κύριε Πάρεδρε, μὴ ἀμ-
φιβάλλεις ὅτι θέλω ἀνταμείψαι ταῖς καλοσύναις
σου· πιστεύω ὅτι μὲ δουλεύης ὡς ἀδελφός.

(1) Τώρα.

(2) Ἴσα.

(3) Χθές.

(4) Καὶ τοὺς εἶπον.

(5) Καὶ οἱ χωριανοὶ μας.

(6) Καὶ ἕστερα.

(7) Ἐστρώσαμε

(8) Ὁ διάβολος.

ΠΑΡ. Πῶ! ἀμὴ μοῦ στείλανε καὶ τὸ ἄλλοι βουλευ-
τᾶδες γιὰ νὰ τὸ βοηθήτ, μὲ συμπαθῖο, νὰ τοῦ
δῖνε ψόφους, καὶ ἐγὼ ἰθάσα, μὲ συμπαθῖο, πῶς
δὲν ἔχω διὸ προσωπί' γιὰ τι ξέρεις τι ἀνθρώποις
ποῦ εἶναι ἐκεῖνα, σὲ ἀγαπᾶνε ὅσο νὰ τι πέρνουν
τὶ καπίστρι ἀπὸ τι ἄλογο, μὲ συμπαθῖο, στὴ μία
χέρι, ἐπαστάϊ μὲ τι ἄλλη χέρι νὰ τι δίνουνε μὲ τι
καμιταὶ στὰ αὐτὰ ποῦ νὰ τὰ κάνι σάν τελατίνι,
μὲ συμπαθῖο, ἐπαστάϊ νὰ τὰ βαίνουνε ξυπόλυτα
νὰ χορεύουνε στὰ τσιλώματα. Οὐ (1) ἐδὲ τιτιέρατ
κατουντιάρετ (2), θὰ δίνω τὰς ψόφους στὸ Ζώτη
Ἀντιλογίδη.

ΑΝΤΙΑ. Σὲ εὐχαριστῶ, κύριε Πάρεδρε, ὄριστε πάρε
σὲ παρακαλῶ τὸ μικρὸν αὐτὸ ἐξοδον, καὶ πάλιν
θέλω κάμει τὸ χρέος μου (τοῦ δίδει 4 χαρτονο-
μίσματα).

ΠΑΡ. Ἀχοῦχα, Ζώτη, μήγαρι τὸ μένα εἶναι κανένα
Γκιορμεμίσι νὰ πέρνη τὸ παράδες, ἢ εἶμαι σάν τι
ἄλλοι χωριάτες ποῦ πᾶναι κοπάδι, κοπάδι μπά-
σκου (3) μὲ τι παπάδες καὶ γυρίζουνε τὰ σπήτια
τὶ ὑποψόφεις καὶ νὰ τὰ γελάζουνε νὰ τὰ πέρνουνε
παράδες, ἐπαστάϊ τὰ δίνουνε τὰ ψόφους σὲ κείνα
τὰ ὑποψόφεις ποῦ ἀγαπᾶνε, τὸ μένα τὸ κάνει μὲ
συμπαθῖο ἀπὸ τὸ ζούμουρα (4), ψὲ εἶναι κελὸ
ἀνθρώποις, μὲ συμπαθῖο, τὸ ἀφεντὶά σου.

(1) Ἐγὼ.

(2) Καὶ οἱ ἄλλοι οἱ χωριανοὶ μου.

(3) Μαζύ.

(4) Καρδία.

ΑΝΤΙΑ. Έλα σὲ παρακαλῶ πάρε τα.

ΠΑΡ. Ἄς ἦναι, ἄς τι πέρνει, μὲ συμπαῖθιο, τὸ παρά-
δες πῶ ἐγὼ θὰ πηγαίνης στὸ Κατοῦντι νὰ τὸ
μοιράσης ὅλα τι παράδες εἰς τὰ τρίματ (1).

ΑΝΤΙΑ. (κερνᾷ) Ὅριστε, Κύριε Πάρεδρε, πλὴ, μὲ συγ-
χωρεῖς δὲν ἤξευρα πῶς θὰ ἔλθης διὰ νὰ ἔχω ἔτοι-
μον φαγητὸν νὰ φᾶμε, κάθισαι τὸ βράδι ἐδῶ ;

ΠΑΡ. Ἄου, νὰ καθώμαστε ὡς τι βράδεις ἀμὴ στὸ
κατοῦντι τῶρα στὰ ψόφους σκιδόνονται, ἐγὼ ἤρθα
μαξοῦς, μὲ συμπαῖθιο, γιὰ τὸ ἀφεντιά σου, ἐδὲ θὰ
τὸ φύγη εὐτύς (σηκόνεται) πάω, μὲ συμπαῖθιο, νὰ
πέρνω τὸ μουζοῦρι μου (2) ποῦ τι ἔχω δώσης σένα
κουμπάρο, ἐδὲ ἄ! ἄ! στὸ κατοῦντι νὰ τελειώνω-
με τὸ σερμπές (3).

ΑΝΤΙΑ. Εἰς τὸ καλὸ σὺν βιάζεσαι, εἰς τὸ καλὸ, ἀδελ-
φέ μου, καὶ νὰ σὲ ἰδῶ.

ΠΑΡ. Βρὲ ἀμὴ μπὲν (4) σερμπές τέντ (5), ἐγὼ θὰ τὸ
βγαίνω καπετάνιος γιὰ τι ἔχω καὶ τὸ Πρίφτη (6)
ἀπὸ τὸ Κατοῦντι τὸ Παππᾶ Κούκουρι, ποῦ εἶναι
καὶ κείνο σιόκι (7) μὲ μένα, γιὰ τι σὲ ὅλα τὰ
Κατοῦντι ἀνακατόνονται στὰ ψόφους τὸ Πρίφτι,
ἔχουνε κουμπάροις ἐδὲ βλέζουρα (8) ἀφίνομε γιὰ.
(δίδουν τὰς χεῖρας).

-
- (1) Παληκάρια.
(2) ὄνος μου
(3) Δουλιᾶ.
(4) Κάμε.
(5) Δουλιᾶ σου.
(6) ἱερεῦς.
(7) Σύντροφος.
(8) Ἀδελφούς.

ΑΝΤΙΑ. Εἰς τὸ καλὸ, στὸ καλὸ, Πάρεδρέ μου, καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ πᾶς καὶ νὰ μοῦ στείλῃς μὲ ἓνα πεζοδρόμο γιὰ νὰ μάθω πόσους ψήφους ἐπῆρα στὸ χωριό σου.

ΠΑΡ. Ἄ! Ἄ! μετὰ χαρᾶς σου. Ἐδὲ ἀκόμη θὰ σοὶ στείλω τῆς Ννταούλες, ἐδῶ ἐδὲ τι Καρα-μουτζες γιὰ νὰ χορευῇ τι Καγγέλι· ἀφίνουμε γιὰ, πολλὰ τὰ ἔτη.

ΑΝΤΙΑ. Στὸ καλὸ, πάρεδρέ μου, καὶ ὅσον ἠμπορεῖς, φρόντισε· μεθαύριον ποῦ θὰ γίνω βουλευτῆς, θὰ σὲ κάμω Δήμαρχον, μὴ φοβᾶσαι ἐγὼ εἶμαι ἐδῶ.

ΠΑΡ. Λε τε γιές μίρ, Ζώτη (1). Πολλὰ τὰ ἔτη, ἐδὲ Πρίμ (2) τὲς Καρα-μουτζες.

ΣΚΗΝΗ ΙΗ΄.

ΑΝΤΙΑΟΓΙΔΗΣ μόνος.

ΑΝΤΙΑ. Ἐ! δόξα σοὶ ὁ Θεός, καλὰ πᾶνε ἡ δουλειὰς μας, καλὸς χριστιανὸς φαίνεται ὁ καυμένος ὁ Πάρεδρος, καὶ καθὼς ἀκούω μόνον εἰς τὰ μεσόγεια εἶναι καμπόσοι καλοὶ χριστιανοί, δὲν εἶδες τὸν καυμένο νὰ τοῦ δίνω λεπτὰ καὶ νὰ μὴ τὰ πέρνη; Ἄ! αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μὲ εὐχαρίστησε παραπολύ, καὶ θὰ μοῦ κάμη σωστὴ τὴν δουλειά.

(1) Ἄς ἦσαι καλὰ, Ἀφίντη.

(2) Καὶ τὸ βράδι.

ΣΚΗΝΗ ΙΘ΄.

ΦΙΑΚΑΣ (Με τεμψισμένον και προσποιούμενον τὸν Χῖον Μικέ), ΑΝΤΙΔΟΓΙΔΗΣ και ΧΟΥΔΙΑΡΑΣ.

ΦΙΑΚ. Καλημερούδια σας, χρουσέ μου, και άργυρέ μου και μαλαματοκαπνισμένη μου.

ΑΝΤΙΑ. Ω! καλημέρα σας, φίλτατε.

ΦΙΑΚ. Και ἦντα μου κάμετένε, χρουσέ μου γυιέ, εἴστενε γκαλά;

ΑΝΤΙΑ. Πολύ καλά, φίλε μου, αλλά εἰπέτε μου παρακαλώ με ποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νά ὀμιλῶ;

ΦΙΑΚ. Ἐχετενε δίκιο, χρουσέ μου, νά μὴ με γρωνίζετενε γλατι ἔν ἔτυχενε νά με δήτενε ποτέ σας, γλατι νά σᾶς χαρῶ, ἐμεῖς καθοῦμαστένε ὀλοκαιρηῖς εἰς τὸν Περγιά, ἐκεῖ ποῦ ἔχωμένη τὸ νεγότσο μας, ποῦ ἔχωμένη μεγάλο τζίρο με τὴν Μαρσίλια, με τὴν Δόντρα και με ὀληνα, νά σᾶς χαρῶ, τὴν Εὐρώπη.

ΧΟΥΔ. Καλὴ ἀλήθεια, ἀφέντη, δὲν γνωρίζετε τὸν σῖορ Μικέ; ὁ σῖορ Μικέ; εἶνε ὁ μεγαλείτερος ἔμπορος τοῦ Περαιῶς, πρέπει νά κάνη τζίρο περισσότερο ἀπὸ ἓνα μιλιούνη, παράζενο πράγμα, ἀφέντη, νά μὴ γνωρίζης τὸν σῖορ Μικέ (πρὸς τὸν Μικέ) ἐνθυμείσθε σῖορ Μικέ μιὰ ἡμέρα ποῦ ἦλθα εἰς τὸν Περαιᾶ μέσα εἰς τὸ κατάστημά σας και ἐσυμφωνούσατε νά κάμετε μιὰ μεγάλη ἀγορά ἀπὸ κτήματα; θυμοῦμαι μάλισα ποῦ σᾶς ἐγύρευαν 200 χιλιάδες δραχμαῖς, και ἡ ἀφεντιά σου τοῦς ἔδινε 165 χιλιάδες;

ΦΙΑΚ. Ναίσκε νά σᾶς χαρῶ τὰ ἡγόρασα ἤδωκά του τὴν ἄλλην ἡμέραν 185 χιλ. καὶ πῆρατα (πρὸς τὸν Ἀντιλογίδην) Μὰ ἐν ἡξέρετένε νά σᾶς χαρῶ, σιὸρ Ἀντιλογίδη, ἦντα πρᾶμα ὅπου εἶναι, εἶνε τὸ φίλοι τοῦ Περγιά.

ΑΝΤΙΑ. Νά τὸ χαίρεσθε, Κύριε Μικέ.

ΜΙΚΕΣ. Καλὲ ἦντα λέτενε νά σᾶς χαρῶ, αὐτὰ μονάχα ἔχω; ἄμ ἂν ἰδῆτενε τ' ἀργαστήρια μου θά κουζουλαθήτενε, ἀφ' τὴν μιὰ πάντα καὶ ἀφ' τὴν ἄλλη ἔχω, νά σᾶς χαρῶ, δεκαοκτώ.

ΧΟΥΑ. (Μυστικά πρὸς τὸν Ἀντιλογίδην) Ἀρέντη, αὐτὸς εἶναι ὁ πλουσιώτερος καὶ ὁ μεγαλείτερος κομματάρχη τοῦ Περαίως, ὅλον τὸν κόσμον ἔχει δανεισμένα καὶ ὑποχρεωμένα.

ΑΝΤΙΑ. Ἔτσι αἰ! ἔχω εὐχαρίστησιν. (πρὸς τὸν Φιάκαν δίδων τὴν χεῖρα) χαίρομαι, σιὸρ Μικέ, ποῦ ἔλαβα τὴν τιμὴν νά σᾶς γνωρίσω, καὶ σᾶς παρακαλῶ νά μὲ ἔχετε φίλον σας.

ΦΙΑΚ. Καλὲ ἦντα θά πῆ; ἐγὼ σὰν ἤκουσα, νά σᾶς χαρῶ, πῶς εἴσθενε καὶ σεῖς ὑποψήφιος, ὡχωνοὺς ἀνέβηκα πιταοῦ, γιὰ νά σᾶς πῶ, πῶς ἦναψε κ' ἠκόρωσεν ὁ Περέγιάς γιὰ τὸ ὄνομά σας, καὶ ἂ θέτενε νά καλοξέρετέ νε, ἐγὼ εἶμαι ἄματις ποῦ ἤκατσα στὰ βρόγια ὅλους τοὺς Περγιώτας γιὰ νά σᾶς ρίξουσι ψέφους.

ΑΝΤΙΑ. Χά! χά! χά! ἔτσι ἔ; εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ φίλε μου, πραγματικῶς ἄς ἦναι καλὰ ὁ κόσμος βλέπω ὅτι ἔχουν πολλὴν προθυμίαν δι' ἐμέ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη. Πρὸ ὀλίγου μάλιστα ἦσαν ἀπ'

ὅλα τὰ μέρη οἱ Πάρεδροι, καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν χωρίων ἐδῶ, καὶ μοὶ ἔδωκαν τῆς τιμῆς των τὸν λόγον. πῶς ἐξάπαντος θὰ εἶμαι βουλευτής.

ΦΙΑΚ. Καλὲ ἦντα λέτενε, νὰ σᾶς χαρῶ, ἐν εἶναι ψυχὴ ζωντανὴ ποῦ νὰ μὴ σκοτώνετε νε γιὰ σᾶς, ἔ! μοῦ λέτενε, χρουσέ μου, πλόνια ἄλλον καλλίτερον ἀπὸ σᾶς θὰ ψηφίσωμέ νε ; Σεῖς εἰσθε νε ὁ καλλίτερος ἀπὸ ὅλους. Ὠγοῦ οὔ οὔ . . . χρουσέ μου γιέ ! καὶ νὰ ῥτῶ καμιά μέρα· στή βουλὴ νὰ σᾶς θεωρῶ καὶ νὰ σᾶς καμπαρώνω ποῦ θὰ μιλήτενε, ὦ ἀφτὴ χαρὰ μου νὰ σπαρταρᾷ ἡ καρδιά μου, καὶ νὰ δήτενε νὰ σᾶς χαρῶ ἦντα χειροκροτήματα θὰ σᾶς κάμωμένε ἐμεῖς ἡ παρέγία.

ΑΝΤΙΑ. Χά ! χά ! χά ! (γελαῖ) εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, Κύριε Μικέ, θὰ κάμω καὶ ἐγὼ τὸ κατὰ δύμιν, καὶ θὰ δεῖξω εἰς μερικὸς ποῖα εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ βουλευτοῦ, καὶ μεθαύριον ὅταν με ἰδῆς ἀπὸ τοῦ βήματος νὰ ὀμιλῶ, θὰ ἰδῆς συνάμα τοὺς λοιποὺς βουλευτὰς νὰ χάσκωσι σάν γλάροι, καὶ νὰ ζαρώνωσι σάν ταῖς βρεμμέναις γάταις, καὶ θὰ γίνω ἐγὼ αἰτία νὰ διορθώσω τὰ πράγματα τῆς πατρίδος. Μαργαρίτα, φέρε ἓνα καφέ τοῦ σιόρ Μικέ ὀρίστε κάμετε ἓνα τσιγαράκι.

ΦΙΑΚΑΣ. Εὐχαριστῶ ᾶς εἰστενε καλὰ (λαμβάνει τὸ τσιγάρο).

Κι' Ἄμὲ ἐν τὸ ξέρωμεν ἐμεῖς· ἐ θεὸ πολὺ λεμόνι μαθές· θὰ κουζουλαθοῦνε ἀφ' τὸ κακό τους ἄματις οἱ ὄχθροί μας, σάν ἀκούσωσι πῶς γενίκατένε βουλευτής, καὶ ὕστερις νὰ σᾶς χαρῶ ἐν εἰσθε ἀπὸ

ἄκρινους ἄματις ποῦ γίνονται βουλευτᾶδες, καὶ ὕστερις κάμνουν πῶς δὲν μᾶς γνωρίζουσι, καὶ στρέφουσι τὴν μούρη τους ἀφ' τὴν ἄλλην πάντα, καὶ ἂν πάμενε καμιά φορά ἔστο ἀρχοντικό τους γιὰ δουλιὰ μᾶς μᾶς κλίνουσι τὴν θύραν, καὶ μᾶς λέσιν ἄματις οἱ δούλοι, ἢ ἡ κυρά πῶς ἐν εἶναι μέσα ἀφέντης, ἢ μᾶς λέσι πῶς κοιμᾶται δὲν σᾶς λέω, νὰ σᾶς χαρῶ, γιὰ ὅλους γιὰτι ὅλοι ἐν εἶναι μὲν σόρτα, θρίσκονται ἄματις καὶ καλοὶ πιτριῶταις· δῆτενε τὰ δάκτυλά μου, νὰ σᾶς χαρῶ, καὶ πῆτεν (δεικνύει τὴν χειρὰ του).

ΧΟΥΛ. (Φέρνει τὸν καφρέ). Δὲν μὲ λές, σιὸ Μικέ, αὐτὸ τὸν ἀνεψιὸ τὸν ὄρφανὸ ποῦ εἶχατε τὸν ἐκάματε Παππᾶ, ποῦ λέγατε;

ΦΙΑΚΑΣ. Ὅσαι, παιδάκι μου, ἐν ἔγεινε ὁ κακόσουρτος, γιὰ τί ἐν εἶχα τὰ μέσα μὲ κανένα ἀφ' τοὺς μεγάλους, τώρη ποῦ θὰ γίνῃ βουλευτῆς ὁ σιὸρ Ἀντιλογίδης, ἐ θέμενε ἄλλη χάρι νὰ μᾶς κάμη, μονάχα αὐτὸν τὸν ὄρφανὸ ἀνεψιὸν μου νὰ κάμη Παππᾶ.

ΑΝΤΙΑ. Μὲ ταῖς χαραῖς σου, σιὸρ Μικέ, ὄχι μόνον Παππᾶ, ἀλλὰ καὶ ἡγούμενον, καὶ ὅτι, ἄλλο ἀγαπᾶς. Φοβᾶσαι τώρη ποῦ θὰ γίνῃ βουλευτῆς; ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεών σου καὶ τῶν θυσιῶν σου, χρεωστῶ νὰ κάμω ὅ,τι θέλεις.

ΦΙΑΚΑΣ. Καλὲ ἦντα λέτενε, μὲ 1000 ἢ 2000 δραμὲς ποῦ θὰ ξοδιάσω γιὰ σᾶς ἐν εἶν' τίποτες· τὸν πόντον μᾶς νὰ κερδήσωμένε, νὰ σᾶς χαρῶ, καὶ μὴ σᾶς μέλλει, καὶ βάρτεν τὴν σκούφια σας στραβά.

Ἄ πᾶ φύγω τώρα, πέρασεν ἡ ὥρα ἐχετένε γιά . .
 Βιάζομαι νά σᾶς χαρῶ, γιάτι σήμερα ἤπαθα ἄμα-
 τας ἓνα μασκαραλίκι, ποῦ ἀφ' τῆ σκάσι μου μοῦ
 ἔρχεται, νά σᾶς χαρῶ, νά κουζουλαθῶ.

ΑΝΤΙΑ. Τί ἔπαθες, σιῶρ Μικέ ; σέ καλό σου.

ΦΙΑΚ. Καλὲ ἦντα νά πάθω, χρουσέ μου; ἀφ' τῆ βιά-
 σι μου γιά τ' ἄρτω ὠχουνοῦς νά σᾶς πῶ τὰ καλὰ
 μαντάτα, ἠξέχασα τὸ πορτοφῶλλο μου μὲ 30
 Ναπόλεόνια μέσα εἰς τὸ κατάστημά μου, καὶ τώ-
 ρη ἤβρηκα κατὰ τύχην ἓνα κελεποῦρι, ἀπὸ κάμ-
 ποσο μέλι τοῦ Ἑμμετου, ποῦ τὸ ἔχενε ἓνας κά-
 ποιος σιῶρ Κροντηρᾶς, γιά νά τὸ στείλω στὴν
 Πόλι, καὶ τώρα ἐν ἔγω νά τοῦ δώκω κάπαρο
 καμιά πεντακοσαριά δραχμαῖς, καὶ ὄχι ἄλλο νά
 σᾶς χαρῶ, παρά ποῦ ντρέπομαι νά ρίξω τὴν μού-
 ρη μου ἔς τὸν σιῶρ Βούρο, ἢ σιῶρ Νοταρᾶ.

ΑΝΤΙΑ. Ἄ ! μὴ ἀντισυχῆτε, Κύριε Μικέ, ἤμπορῶ κ'
 ἐγὼ νά σᾶς κάμω αὐτὴν τὴν εὐκολίαν, ἂν κατα-
 δέχεσθε, καὶ ὅταν φθάσετε εἰς Πειραιᾶ μοὶ τὰ ἐμ-
 βάζετε.

ΦΙΑΚ. Ὅσκι, ὅσκι, νά σᾶς χαρῶ, χρουσέ μου, ἔ θέ-
 λω νά σᾶς παραβαρύνω γιά τόσο μικρὸ πρᾶμα,
 εἶναι ἔντροπὴ νά σᾶς χαρῶ.

ΑΝΤΙΑ. Καλὲ, δὲν πειράζει, δὲν εἶναι καμμιά ἐντρο-
 πὴ, πάρε καὶ κάμε τὴν εὐκολίαν σου, καὶ μὴ κα-
 ταφύγης καὶ ὑποχρεωθῆς εἰς τοιαῦτα μεγάλα πρό-
 σωπα διὰ μικρὸν ποσόν.

ΦΙΑΚ. Μ' ἦντα μούρη νά σᾶς θωρῶ ἄματις, ποῦ πρῶ-

τη βολά γρυνιστήκαμενε, και ώχονους αματις να με υποχρεώστενε.

ΧΟΥΓΑ. Έλα! αν αγαπᾶς τον Θεόν, σὶδρ Μικέ, πάρε τὰ χρήματα και κάμε την δουλιά σου, μη προλάβη άλλος και τὸ καπαρώση, και μείνεις μέσ' την μέση.

ΦΙΑΚ. Ίσια Ίσια αὐτὸ κ' ἐγὼ φοβοῦμαι μην τύχη και πάθωμενε καμμιά γαλιάρδα.

ΑΝΤΙΑ. Πάρτα, σε παρακαλῶ, διότι τὸ θεωρῶ προσβολήν μου.

ΦΙΑΚ. Ὅσαι να σᾶς χαρῶ, αν τὸ θεωρήτενε μπροσβολή φέρτεντα, ἐγὼ ε̄ σᾶς χαλῶ τὸ κέφι(τὰ λαμβάνει) ἔχετενε γελά, χρουσέ μου.

ΑΝΤΙΑ. Στὸ καλὸ, μισέ Μικέ μου, στὸ καλὸ, και εἶναι περιττὸν να σε παρακαλέσω γιὰ τίποτε.

ΦΙΑΚ. Καλὲ ἔννοιασας και θὰ ἴδῃτενε ἦντα πούλουδο εὐρήκατενε να πάρετενε μέλι, ἀφίνομεν γελά και αὐριον θ' ἄρθωμενε να χορέψωμενε με τὰ βιολιά και λαγοῦτα τὸν καρτσιλαμά. (Φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Κ'.

ΑΝΤΙΛΟΓΙΔΗΣ και ΧΟΥΓΙΑΡΑΣ.

ΑΝΤΙΑ. Τί λαμπρὸς ἄνθρωπος ποῦ εἶναι αὐτὸς ὁ σὶδρ Μικέ, Χουλιάρα, πολὺ μοῦ ἤρεσε, εὐγενέστατος ἄνθρωπος, και φαίνεται να ἦναι και σταθερὸς εἰς τοὺς λόγους του, και τίμιος.

ΧΟΥΓΑ. Τιμιώτατος, ἀφέντη, και πολὺ φιλότιμος, τὸ σπήτι του εἶναι τοῦ Ἀβραάμ τὸ σπήτι. Ἐγὼ τὸν

γνωρίζω πολὺ καιρὸν, καὶ τὸν εἶδα πολλαῖς φοραῖς ποῦ πληρώνει, ποῦ δὲν θέλει γὰ φῆ κανενὸς λεπτό, καὶ νὰ ἦσαι βέβαιος, ἀφέντη, πῶς ὀλίγοι ψῆφοι θὰ μᾶς φύγουν ἀπὸ τὸν Περέα, γιὰ τί αὐτὸς χαίρεται τὴν μεγαλειότερη ὑπόληψι.

ΑΝΘΙΑ. Τὸ πιστεύω· διότι φαίνεται ὁ ἄνθρωπος· τώρα, μὰ τὴν ἀλήθεια, Χουλιάρρα, ἐτελείωσε, εἶμαι βουλευτὴς χωρὶς ἄλλο.

ΧΟΥΓΑ. ὦχ! φωναὶς ἀκούονται ἔξω, ἀφέντη, γιὰ νὰ ἴδῳ ποιοὶ φωνάζουν (ὁ Χουλιάρρας πλησιάζει εἰς τὴν θύραν).

ΣΚΗΝΗ ΚΑ΄.

ΛΑΧΤΑΡΑΣ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΛΑΧΤ. ὦχ ὦχ! (ἐμβαίνει μέσα τρέμων, καὶ στρέφει πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἐμβῆκε). Πίσω μασκάρδες (ἐξάγει τὸ κουμποῦρι, καὶ τὸ προτείνει) τώρα σὰς ἔρχα τὰ σκότια· νὰ μὴ κωτίξῃ κανένας καὶ ἀναβῆ τὴν σκάλα, γιὰτὶ εἶναι, μὰ τὸ Χριστὸ, τελειωτικός.

ΑΝΘΙΑ. (Ἔντρομος) Τί εἶναι Λαχτάρρα; Τί τρέχει; Ποιοὶ εἶναι εἰς τὴν σκάλαν; Ποιοὶ σὲ κυνηγοῦν;

ΛΑΧΤ. Οἱ ἐναντίοι μας, ἀφέντη! σκοτώσαμε δύο ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐβαρέθη ὁ Τραμποῦκος ὁ δικός μας καὶ ἐγὼ ἔς τὸ χέρι, δὲν βλέπεις (δεικνύει τὴν χεῖρα, τὴν ὁποῖαν ἔχει δεμένην ψευδῶς.) Ἐλα ἐδῶ ἐσὺ, μωρὲ Χουλιάρρα, κράτα καλὰ τὴν πόρτα νὰ μὴ τὴν σπάσουν· ἀφέντη, φέρε μου

ἐδῶ... μὲν... διὸ καρμπίνες... σπαθί, μαχαίρι Λόγγη*
ὅ,τι ἔχεις, ὄλους θὰ τοὺς ξαπλώσω τὰ σκαλοπάτια.

ΑΝΤΙΑ. (Τρέμων καὶ κτυπῶν τὴν κεφαλὴν του) Ἄχ!
δυστυχία μου! δυστυχία μου! ἂν ἔλθουν μέσα
καὶ μὲ σφάζουν, τότε τί διάβολο νὰ το κάμω τὸ
Βουλευτιλίχι (ἐξώθεν κτυποῦν τὴν θύρην καὶ κρᾶζουν)
ἄνοιξε, ἄνοιξε σκυλί γιατί θὰ σπάσωμε τὴν πόρτα.

ΛΑΧΤ. Ἦλθαν οἱ κερατάδες, τὴν καρμπίνα, κρύφου
ἀφέντη.

ΧΟΥΑ. (βάζει τὸ μάτι του εἰς τὴν τρύπα). Μωρὲ
πόσοι εἶναι. Ἄχ! διάβολο Λαχτάρα, γιατί νὰ μα-
λώσης ὅζω καὶ νὰ ἔλθουν αὐτοὶ οἱ φωνιάδες στὸ
σπήτι μας* Ἄχ ἀφέντη μου (κτυπᾷ τοὺς ὀδόντας
δῆθεν ὅτι φοβεῖται) ἄχ ἀφέντη χαθήκαμε.

ΑΝΤΙΑ. (κτυποῦν οἱ ὀδόντες του καὶ τρέμει). Ἄχ!
Μανοῦλα μου. Ἄχ! Λαχτάρα μου, Χουλιάρα μου,
τί νὰ γίνω (ἀκούονται ἐξώθεν φωναί) ἄχ! ποῦ νὰ
κρυφθῶ (ὑπάγει νὰ ἐμβῆ εἰς τὸ δωμάτιόν του).
Ὄχι! ὄχι! ἀφέντη! Ἰσα, ἴσα μέσα εἰς τὴν κά-
μαράν σου θὰ ρίξουν τὸ μάτι καὶ θὰ ἐρθουν.

ΑΝΤΙΑ. Ἄ ναι, Λαχτάρα μου, Χουλιάρα μου, καλὰ
μου λέγετε, ἀλλὰ ποῦ νὰ κρυφθῶ θὰ ἔλθουν νὰ μὲ
σφάζουν.

ΛΑΧΤ. Καὶ ἐγὼ φοβοῦμαι, Ἀφέντη, ἡ καρδιά μου
κτυπᾷ σὰν τοῦ Λαγοῦ, ἀλλ' ἐγὼ θὰ πηδήσω κάτω
ἀπὸ τὸ παράθυρον, καὶ ἂν σκοτωθῶ στοῦ διαβό-
λου τὴν μάνα, τοῦ λόγου σου, ἀφέντη, νὰ μὴ πάθῃς
τίποτε, κρύφου γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

ΧΟΥΑ. Κρύφου Ἀφέντη μου, φεῦγα καὶ σὺ Λαχ-

τάρα γιατί χαθήκαμε, θά σπάσουν τὴν πόρτα. Για νὰ σοῦ πῶ ἀφεντικὸ μὲν στιγμὴ (ὁ Ἀντιλογίδης τὸν πλησιάζει τρέμων) δὸς μου γρήγορα 3 ἑκατοστάραις στὸ χέρι, ἀν' θέλῃς νὰ γλυτώσωμε, καὶ οἱ τρεῖς, κρυφθῆτε ἐσεῖς καὶ ἐγὼ τοὺς ἀποστομόνω μὲ αὐτά, καὶ ἄς μὲ σφάζουν, ἡ εὐγενεία σου νὰ γλυτώσης ἀφέντη.

ΑΝΤΙΑ. Ἄς ἦναι, Χουλιάρα μου, ἄς ἦναι δόσε τους ὅτι διάβολον θέλουν τὴν ζωὴν μου νὰ γλυτώσω.

ΧΟΥΛ. Καλὰ, ἔμπα τοῦ λόγου σου μέσα σέ 'κείνη τὴν κασέλα καὶ σὺ, Λαχτάρα, κρύφου, ἡ πήδησε ἀπὸ τὸ παραθύρι.

ΛΑΧΤ. (Πρὸς τὸν Ἀντιλογίδην) Ἐλα, ἀφέντη, κρύφου γλιγώρα μὲς τὴν κασέλα, κι ἐγὼ φεύγω (κρύπτει τὸν Ἀντιλογίδην εἰς τὸ κιβώτιον καὶ ὁ Χουλιάρας τὸν κλειδώνει, ὁ Λαχτάρας φεύγει.)

ΣΚΗΝΗ ΚΒ'.

ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ καὶ ΑΝΤΙΛΟΓΙΔΗΣ.

ΧΟΥΛ. (Δῆθεν ἀποτείνεται πρὸς τοὺς ἔξω.) Μωρὲ, ἀδέρφια, ἡσυχάσετε σὰς παρακαλῶ ὁ Λαχτάρας ἔφυγε, δὲν εἶναι ἐδῶ, τὸν ἔδλωξε ὁ ἀφέντης μου (προσποιεῖται τοὺς ἔξω) τὸν ἀφέντη σου θέλομεν, τὸν ἀφέντη σου, ὅπου βάζει τοὺς σκιαδες καὶ μᾶς σκοτόνουν, θά τὸν σφάζωμεν ἐδῶ. Ποῦ εἶναι κρυμμένος; Δὲν εἶναι ἐδῶ ὁ ἀφέντης μου μὴ σπρόγγυτε τὴν πόρτα, γιὰ τί θά τὴν σπάσετε. Ὠ! Ὠ! ἓνας, δύο, τρεῖς, δὲν εἶναι ἐδῶ σὰς λέγω, μωρὲ ἀδέρφια,

νά κυτάξετε (κυτυπᾶ τὸ κιβώτιον τρεῖς) ἐδῶ στὸ
 σπήτι εἶναι κρυμμένοι· θὰ τὸν εὑρωμεν (κυτυποῦν
 ἄνωθεν τοῦ κιβωτίου) θὰ τὸν σφάξωμεν· βρὲ ἀδερ-
 φὲ δὲν εἶναι ἐδῶ σᾶς λέγω, ὁ Ἀφέντης μου, μόνε
 πάρτε αὐταῖς ταῖς τρεῖς ἑκατοστάραις καὶ δόσετεαις
 εἰς τοὺς γιατροὺς νά γιατρευθοῦνε οἱ ἄνθρωποι,
 καὶ πάλιν βλέπομεν, καὶ εἰμπορεῖτε νά εὑρετε
 ὄξω τὸν Λαχτάρα, καὶ κάμετε καλὰ μὲ κείνον.
 Τρεῖς ἑκατοστάραις; Τρίψε τὰ μούτρά σου μὲ αὐ-
 ταῖς παλιάνθρωπε· ὁμορφο πρᾶγμα νά βάνη τοὺς
 σκιαδες νά σκοτώνουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὕστερα
 νά πληρώνη 300 παλιὸ δραχμαῖς. Ἐλα πὲς μας
 ποῦ εἶναι ὁ ἀφέντης σου γλήγωρα (προσποιεῖται
 ὅτι τὸν κυτυποῦν) ὦχ! ὦχ! τὸ κεφάλι μου, γιὰ τί
 μὲ κυτυπάτε, βρὲ ἀδερφε, τί σᾶς κάμω; ἂν ἀγαπᾶτε
 τὸν Θεὸν ἀφήστε με, πάρτεσᾶς παρακκλῶ αὐταῖς
 ταῖς τρεῖς ἑκατοστάραις, καὶ ἐγὼ σᾶς δίδω ἐκ μέ-
 ρους μου ἄλλαις δύο. Ἐλα φέρτες ἐδῶ καὶ νάχης
 χάρι, καῦμένε, γιὰ τί μᾶς ὑπεσχέθης νά μᾶς δώσης
 καὶ ἄλλαις δύο ἑκατοστάραις, καὶ γιὰ τί εἶπιαμε
 μιά φορά κρασί μαζί· εἰ δὲ μὴ θὰ σὲ θυσιάσαμε
 καὶ ἐσένα· ἀλλὰ γιὰ ποινὴ, νά δυὸ σφαλιάρες, καὶ
 μιά κλοτσιὰ γιὰ ἐπιμίσιον· ὦχ! ὦχ! ἀνάθεμα
 τὴν μάνα καὶ τὸν πατέρα σας, ἀστράψαν τὰ μά-
 τια μου. Περίδρομος γιὰ τί τώρα σὲ κοντένω δυὸ
 ἴπιθαμαῖς. Ὄχι! ὄχι! ἀδερφε λυπηθῆτέ με τὸν ἄ-
 μοιρο, πηγαίνετε τώρα στὸ καλὸ.— Ἄς ἦναι πᾶμε
 παιδιὰ (βαδίζει ὁ Χουλιάρης· δηλ. ἀναχωροῦν)
 Ἀφέντη! Ἀφέντη! ἔβγα τώρα ὄξω, ξεκουμπισθή-

κανε, ἀφοῦ πρῶτα μᾶς πήραν τὰ λεπτά καὶ με κατασκώτωσαν ἀπὸ τὸ ξύλο· ἀνοίγει (τὸ κιβώτιον).

ΑΝΤΙΑ. (Ἐξέρχεται καταλευρωμένος, διότι τὸ κιβώτιον ἐμπεριείχεν ἄλευρον) Ἄχ! καυμένη, Χουλιάρρα, ἡ ψυχὴ μου ἤλθεν εἰς τὰ χεῖλη ἀπὸ τὸν φόβον μου· τὴν ὥρα ποῦ σε κτυποῦσε, καὶ κτυποῦσε ἀπάνω εἰς τὴν κασέλα, εἶπα· τώρα θὰ σπάσσουν τὴν κασέλα, νὰ με εὔρουν καὶ μένα.

ΧΟΥΛ. (Τὸν σκουπίζει.) Ἄ! τοὺς ἀνάθεματισμένους μου τσάκισαν τὰ πλευρά μου, Ἀφέντη, καὶ τὸ κεφάλι μου μοῦ τὸ ἔχουν κάμει κόσκινο (προσποιεῖται ὅτι κλαίει).

ΑΝΤΙΑ. Σιωπά, σιωπά, Χουλιάρρα μου (τὸν θωπεύει) καὶ ἐγὼ γνωρίζω πόσον με ἀγαπᾶς καὶ με πονεῖς, καὶ ἂν δὲν ἦσουν σὺ, Χουλιάρρα μου, θὰ ἤμουν σκοτωμένος· ἀλλ' ἐγὼ θὰ σε εὐχαριστήσω.

ΣΚΗΝΗ ΚΓ'.

ΣΟΥΦΡΑΣ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΣΟΥΦΡ. (Ἐμβαίνει δρομαίως) Ζήτω! ζήτω! ὁ Ἀφέντης μου· (ἀσθμαίνων) τὰ συχαρίκια μου, ἀφέντη ἔρχομαι ἀπὸ τὸ τρίτον τμημα καὶ ἐπῆρες ἀπὸ κεῖ 3,363 ψήφους.

ΑΝΤΙΑ. Μωρὲ μπράβο! Ἀλήθεια; οἶε νὰ ἰδῶ τὴν σημείωσιν (τὴν λαμβάνει) χρυσᾶ θὰ σ' ἐνθύσω, Σουφρά μου. Νὰ πάρε αὐτὸ νὰ πιοῦν τὰ παιδιὰ εἰς τὴν ὑγείαν (δίδει χρήματα).

ΣΟΥΦΡ. Εὐχαριστῶ. Πάμε παιδιὰ νὰ ἰδοῦμε καὶ τῶν ἄλλων τμημάτων τὸ ἀποτέλεσμα· δὲν σοῦ εἶπα

ἐγὼ ἀφέντη. Ἐγὼ δὲν ὑπόσχομαι εἰς τὸν ἀέρα, οὔτε πουλῶ σὰν μερικοῦς τραμπούκους φουσκομένα ἄντερα. Πᾶμε παιδιὰ.

ΑΝΤΙΑ. Σταθῆτε ὀλίγον. Μαργαρίτα! φέρε κουμανταρία ἐδῶ εἰς τὰ παιδιὰ (ἡ Μαργαρίτα φέρει τὸν οἶνον.)

ΟΛΟΙ (Λαμβάνουν τὸν οἶνον.) Ἐβίβα, ἀφέντη, καὶ σανό-περα καὶ ὑπουργὸς νὰ δώσῃ ὁ Θεός.

ΑΝΤΙΑ. Ἀμήν! σᾶς εὐχαριστῶ παιδιὰ μου, ἂν δὲν σᾶς κάμω γραμματεῖς καὶ ὑπαλλήλους νὰ μὴν ἦμαι Ἀντιλογίδης, (πρὸς τὸν Χουλιάρρα), Χουλιάρρα, τρέξε νὰ μοῦ φέρῃς τὸν κουρέα μου, πρέπει νὰ ξυρισθῶ νὰ ὑπάγω μετὰ τὸ ἀποτελεσμα εἰς τὸ παλάτι ὡς βουλευτής· εἶπε καὶ εἰς τὴν Μαργαρίταν νὰ μοῦ ἐτοιμάσῃ τὰ καλά μου ἐνδύματα καὶ τὰ λουστρίνια τὰ στιβάλλια.

ΧΟΥΑ. Ἀμέσως, ἀφέντη, (ἀναχωρεῖ).

ΣΚΗΝΗ ΖΔ΄.

ΜΑΓΚΟΥΡΑΣ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΜΑΓΚ. Ἐπιτυχία! Ἀφέντη, Ἐπιτυχία! σὰν θέλῃ ὁ Θεός, οἱ ἄλλοι ἐπῆραν τῆς καπότες εἰς τὸ Α΄. τμημα ἐπῆρες ὑψοῦς 1369.

ΑΝΤΙΑ. Ἔτσι ἔ! ἀμμὶ οἱ ἄλλοι πόσους ἐπῆραν;

ΜΑΓΚ. Μὴ μὲ ρωτᾶς, ἀφέντη πόσους ἐπῆραν, εἶναι πολὺ κάτω ἀπὸ τὴν εὐγενεΐα σας, ἄλλος ἐπῆρε 230, ἄλλος 319 (ἀσθμαίνων) τί τὰ θέλεις, ἀφέν-

τη, τοῦ λόγου σου ἤπηρες 835 περισσότερους ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

ΑΝΤΙΑ. Ω! δόξα σοι ὁ Θεός, μωρὲ παιδιὰ μου, τώρα ἤλθεν ἡ καρδιά μου εἰς τὸν τόπον της, μ' ὄλην μου τὴν εὐχαρίστησιν ἃς πάνε καὶ ἡ τρομάραις καὶ τὰ ἔξοδα, καὶ ὅτι ὑπέφερα. Πιέτε, παιδιὰ μου, κρασί νὰ ζῆτε, καὶ μεθαύριον θὰ πάμε εἰς τὴν ἐξοχὴν, νὰ φάμε 20 σφακτά.

ΣΟΥΦΡ. Βρὲ, ἐπιτύχαμεν ἐμεῖς καὶ στὸ διάβολο νὰ πάνε οἱ ἐχθροὶ μας.

ΑΝΤΙΑ. Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, παιδιὰ μου. Χὰ, γὰ, γὰ, ἤθελαν νὰ τὰ βάλλουν μ' ἐμένα ἢ ἀφεντιά τους.

ΣΚΗΝΗ ΚΕ΄.

ΠΑΡΕΑΣ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΠΑΡ. Ἀφέντη! ἀφέντη! εἶσαι βουλευτῆς, τὸ μπαξίσι μου ἀπὸ τὸ δεύτερον τμήμα ἤπηρες 1200, καὶ εἶσαι πρῶτος ἐκεῖ, βγήκαμε ἀσπροπρόσωποι καὶ στὸ διάβολο.

ΑΝΤΙΑ. Πόσους ἐπῆρα;

ΠΑΡ. 1200.

ΑΝΤΙΑ. Μπράβο! Παρέα μου! 1200 καὶ 1369 γίνονται 2569 καὶ 3363 γίνονται 5932 (κτυπᾷ τὰς χεῖρας μὲ χαρὰν) καὶ 1200 ἂν πάρω μόνον ἀπὸ τὰ χωριὰ, ἀχούχα! θὰ περνῶ τοὺς ἄλλους κατὰ 2000 φέρε κρασί, Μαργαρίτα. Ἄ! τοὺς βγήκα ἀπὸ τ' ἄχτι (δίδει χρήματα) πάρτε, Παρέα μου, καὶ κάμετε ζεῦχι μὲ τὰ παιδιὰ, καὶ ὦ

στερα από τρεις ημέρας θά ἦσθε ὅλοι εἰς θέσεις.
ΟΛΟΙ. Ἐδίδω, Ἀφέντη, ζήτω! ζήτω! καὶ ἄς σκάσουν
 οἱ ἐχθροὶ μας.

ΑΝΤΙΑ. Ἄς πᾶνε στὸ διάβολο οἱ ἐχθροὶ ὅπου μᾶς
 πολεμοῦσαν, καὶ θαρροῦσαν πῶς τὰ ἔβαλαν μὲ κα-
 νένα ζόανο.

ΠΑΡ. Ἐ! ἀφέντη ἐμᾶς θά μᾶς συγχωρήσης ἀπόψε,
 θά κάμωμε μὲ τρέλλα, θά πάρωμε τὴν μουσικὴν
 καὶ νὰ γλεντίσωμε ἀπόψε (κτυποῦν τὰς χεῖρας καὶ
 γελοῦν) ἐμεῖς θά πληρώσωμε, ἀφέντη, ὄχι ἡ εὐ-
 γενεΐα σου (ὅλοι ἀρπάζουν ὀπώρας, πίνουν κρασί,
 τσιγάρα, καὶ λοιπά).

ΑΝΤΙΑ. Πάρτε παιδιὰ καὶ κάμετε ὅ,τι θέλετε.

ΟΛΟΙ. Προσκυνοῦμε, ἀφέντη, (ἀνχωροῦν φωνάζοντας
 τὴ ζήτω).

ΣΚΗΝΗ ΚΖ΄.

ΑΝΤΙΑΟΓΙΔΗΣ μόνος.

ΑΝΤΙΑ. (Μὲ χαρὰν ἀνεβοκατεβαίνει ἐπὶ τῆς σκηνῆς)
 Ἐ! τέλος πάντων ἔγεινα βουλευτὴς, θά τρίψω τὴν
 μούρη τῶν ἀντιπάλων μου, γιὰ νὰ μάθουν πὺς
 εἶναι ὁ Βασίλης ὁ Μπαλωματῆς, κατὰ τὴν παροι-
 μίαν. Μαργαρίτα! ἐτοίμασε τὰ ἐνδύματά μου γιὰ
 τί αὐριον θά πάγω στὸ Παλάτι.

ΣΚΗΝΗ ΚΖ΄.

ΚΑΠΑΤΣΟΣ κουρεὺς, καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΚΑΠ. Ἐ! Σκιάνο Ἀφέντη, τζόγα μου ἦλθε νὰ σὲ ξυρίσω
 Νὰ πῶ τὰ καλορίζικα καὶ πῶ νὰ σὲ φιλήσω.

Ω! τί χαράς, ἀφέντη μου, τί γέλοια τί παιγνίδια
Μά τσοί άλλου, τσοί υποφύριους τσοί έφαγαν τά φίδια.

ΑΝΤΙΑ. Εὐχαριστῶ, Καπάτσο μου, εὐχαριστῶ παι-
δί μου.

ΚΑΠ. Ω! μά τσοί άγίους, τζόγια μου, σοῦ λέγω στήν τιμήν μου
Πῶς έλοι τό χαρίκανε μέσα έδῶ στήν πιάτσα.
Όπου έβγήκες βουλευτής, με άσπρισμένη φάτσα.
(έτοιμάζει τά τῆς τέχνης).

ΑΝΤΙΑ. Έλα Καπάτσο μου, έλα! ζύρισέ με, και-σε
παρακαλῶ πρόσεχε νά μη τύχη με ταις όμιλίαϊς
και με κόψεις.

ΚΑΠ. Ω! μη φοβῆσαι, τζόγια μου, και η δική σου όψις
θα λάμψη σίντσα ντουμπιο, μέσα εις τό παλάτι,
Ήσοῦ νά σε γλέπουν οι όχθροι, και νά τσοῦ βγή τό μάτι.
Μ' αφέντη μου νά σε χαρῶ, για με δέν θα φροντίσης
Κουρά εις τ' άνάκτορα για νά με διορίσης;

ΑΝΤΙΑ. Μείνε ἥσυχος, αυτή είναι 'δική μου δουλειά'
και όχι μόνον εσε, αλλά και τους καλφάδες σου
θα τους διορίσω υπαλλήλους εις κανένα γραφειον,
μόνον σε παρακαλῶ πρόσεχε, διότι σε βλέπω πολύ
διαφορετικόν σήμερα, μήπως έπαθες τίποτε, η
άπεφάσισες νά γίνης ποιητής; ζύριζέ με σε παρα-
καλῶ και μή. . . .

ΚΑΠ. Άπ τση χαρές μου, Αφέντη μου, και ποιητής θα γίνω
Και θα πετάξω σαν άετός στον Παρνασσό άλιμένο.

ΣΚΗΝΗ ΚΗ'.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ και οι άνωτέρω

ΜΑΡΓ. (Έμβαίνει χορεύουσα και κτυπούσα τās χει-
ρας) Νά μας ζήσης' σαν τά ψηλά βουνά! τώρα και

ἐγὼ θὰ ὑπερηφανεύομαι πῶς θὰ ἦμαι Βουλιαχτοῦ ὑπηρετρία. Τρὰ λὰ λὰ λὰ . . . ὦχ θεέ μου, θὰ πετάξω ἀπὸ τῆ χαρά μου. Ἀφέντη μου, τὰ δικά μου φορέματα πότε θὰ μοῦ τὰ πάρης; γιὰτὶ δὲν μιάζει νὰ βραίνω με τέτλια ρούχα, καὶ τῶρα δὰ ποῦ γινεσ βουλιαχτής, θὰ ἀποφασίσης νὰ πάρης καμιὰ Κυρία ποῦ σὲ περιτριγουρίζουν τόσαι καὶ τόσαι, καὶ νὰ βγαίνωμε ἔστο περίπατο με τὴν ἄμαξα, καὶ ὅλοι θὰ μᾶς κυτάζουν καὶ θὰ λένε νὰ ὁ Βουλιαχτής, καὶ ἡ κυρία του, καὶ ἡ Κυρά Μαργαρίτα. ὦ θεέ μου θὰ πετάξω ἀπὸ τῆ χαρά μου. Στὴν ἄμαξα; (κτυπᾷ τὰς χεῖρας καὶ πηδᾷ).

ΑΝΤΙΑ. ὦχ καυμένη Μαργαρίτα ἡ κυρά σου δὲν ἔχει ἀκόμη ἕξ μῆνες ποῦ ἀπέθανε, καὶ μοῦ λέγεις νὰ πάρω ἄλλη; δὲν ἐντρέπεται.

ΜΑΡΓ. Χὰ, χὰ, χὰ, ἀφέντη μου, ἀποφάσιστο καὶ κάμετο, μήγαρις ἡ κυρά ἂν ἀπέθενες τοῦ λόγου σου δὲν θὰ περνε ἄλλον; οἱ πεθαμμένοι με τοὺς πεθαμμένους καὶ οἱ ζωντανοὶ με τοὺς ζωντανούς. (πηδᾷ)

ΑΝΤΙΑ. Σιγὰ καυμένη Μαργαρίτα, μὴ πηδᾷς, μὴ τύχη καὶ με κόψη ὁ Κύριος Καπάτσος, καὶ ἐγὼ θὰ σὲ ὑπανδρεύσω ὕστερα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας με κάνένα ὑπάλληλον· ἐγὼ δὲν ὑπανδρεύομαι ἀκόμη, Πάρε τῶρα αὐταῖς ταῖς 2 λίραις ποῦ ἔχω μέσα στὴν τσέπην τοῦ Γελεκιοῦ μου, καὶ πήγαινε νὰ ψωνήσῃς ὅ,τι θέλεις.

ΣΚΗΝΗ ΚΘ'.

ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΣ και οι άνωτέρω

ΤΡΑΜΠ. Άφέντη! Άφέντη! χαράς μεγάλης τὰ
 συχαρίκια μου' από τὸ τέταρτο τμήμα ἐπήρες
 840 ψήφους, οἱ ἄλλοι εἶναι πολὺ κάτω, πρώτος,
 εἶσαι ἢ εὐγενεία σου.

ΑΝΤΙΑ. Εὖγε! Εὖγε παλλικαράδες μου, ἐσεῖς μὲ
 βγάνεται ἀσπροπρόσωπον (δίδει χρήματα εἰς τὸν
 Τραμποῦκον) Κρασί, Μαργαρίτα, μήλα, πορτοκά-
 λια φέρε' ἐτοίμασε καὶ τὴν Τράπεζαν διὰ τὸ
 δεῖπνον.

ΜΑΡΓΑΡ. Ἀμέσως Ἀφέντη μου (ἀναχωρεῖ χορεύουσα)
 ὁ Ἀφέντης μου Βουλιαχτής . . ., κ' ἐγὼ στὴν ἄμαξα.

ΚΑΠ. Γιὰ σὰς μωρὲ ἀδέρφια μου μ' ἐρχεται νὰ πετάξω
 Γλαμά για τὸν Ἀφέντη μας καὶ τσοὶ ουρανοὺς νὰ φτάξω.
 Ἄς πῶ Ἀφέντη μου καὶ γὼ, ἄς πῶ εἰς τὴν ὕγιά σου
 Καὶ στὴν Ἑλλάδα σ' εὐχομαί νὰ λάμψη τ' ὄνομα σου.

ΟΛΟΙ. Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ

ΚΑΠ. Καὶ νὰ πάρωμε τὰ πόστα ὅπου εἶχανε αὐτοί.

ΟΛΟΙ. Ἀπ' τὸ στόμα σου, Καπάτσο, ἴσα ἴσου τοῦ Θεοῦ τ' αὐτί.

Ζήτω ὁ Ἀφέντης μου Ζήτω. ω. ω. . .
 καὶ Ὑπουργός. (πίνουν οἶνον).

ΣΚΗΝΗ Λ'.

ΚΟΥΤΟΥΜΟΗΣ και οι άνωτέρω.

ΚΟΥΤΟΥΜ. Δὲ μὲ λές, κύριε Ἀντιλογίδη τί εἶναι ἡ
 Μουσική, καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ τὰ ξυραφίσματα;
 καὶ τὰ πλοτὰ εἰς τὴν οἰκίαν σου;

ΑΝΤΙΑ. Ποῦ εἶσαι ἐσὺ δὲν τὰ ἔμαθες, κοιμᾶσαι ;

ΚΟΥΤ. Τί νὰ μάθω ἀδελφέ ;

ΑΝΤΙΑ Ἐπῆρχ 6000 ψήφους, ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν, καὶ εἶμαι Βουλευτής.

ΚΟΥΤΟΥΜ. 6000 ψήφους ! Χὰ, γὰ, γὰ (γελαῖ) δὲν μοῦ λέγεις ἀδελφέ, ποῖος σὲ πούλησε γιὸ πράσινο χαβιάρη ; ὦ τῆς ἀνοησίας σου, ὦ τῆς μωροπιστίας σου ! Βρὲ ἀδελφέ, τί κάμνεις ; Ἴδου πόσους ψήφους ἔχεις πάρει ἐξ ὅλων τῶν τμημάτων, (ἐξάγει τὴν σημείωσιν) 511, κατὰ τὴν σημείωσιν τῶν ἐπιτροπῶν. Τὸ ἀκούεις ;

ΑΝΤΙΑ. Ἐ ! Ἐ ! Τί εἶναι ; Τί εἶπες ; 511. Βρὲ τί λέγεις, Κύριε Κουτομόνη, μὲ τὰ σωστά σου ;

ΚΟΥΤΟΥΜ. Σωσταίε σωστόταταις.

ΑΝΤΙΑ. (Πετᾶ τὸ λεγέει καὶ κτυπᾶ μὲ τὰς χεῖρας τὴν κεφαλὴν). Ἄχ πῶς μὲ ἠπάτησαν οἱ ἀπατεῶνες οἱ τραμπουκερίδες. Τοῦλάχιστον ἔχω βεβαιότητα ὅτι θὰ εὐγῶ ἀπὸ τὰ χωριά, διότι πολλοὶ πάρεδροι μοῦ ὑπεσχέθησαν τὴν συνδρομὴν των, καὶ μάλιστα ὁ Κύριος Φοῖξ καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΚΟΥΤΟΥΜ. Χὰ, γὰ, γὰ (γελαῖ). Βρὲ ἀδελφέ, ποῖοι Πάρεδροι ἀλλοίμονον ἦτον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἵτινες μετεμφισθῆσαν καὶ σὲ ἠπάτησαν, σοῦ τὰ ἔβρασαν καὶ σοῦ τράβηξαν τὸν παρά.

ΑΝΤΙΑ. Καὶ ποῦ τὸ ἔξεύρεις ;

ΚΟΥΤΟΥΜ. Χὰ, γὰ, γὰ, ὁ κόσμος τῶχει τούμπανο, καὶ ἡμεῖς κρυφὸ καμάρι δὲν πᾶς νὰ ὀδῆς εἰς τὴν ταβέρνα τοῦ Πρυμηκύρι ποῦ εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι ποῦ σὲ ἐγέλασαν, καὶ μοιράζουσι ταῖς ἑκατοστά-

ραις σου, μαζί με 'κείναις 'πού 'πήρανε και από μερικούς άλλους υποψηφίους, και τραγωδοῦν και χορεύουν;

ΑΝΤΙΑ. Βρέ αδελφέ τι με λές;

ΚΟΥΤΟΜ. Ναι! Ναι! εἶναι ὅλα ἀλήθεια, και σάν ἀγαπᾶς ἔβγα ἔξω νά ἰδῆς πῶς σε περιγελοῦν οἱ ἄνθρωποι.

ΑΝΤΙΑ. (Πρὸς τὸν Τραμποῦκον) Βρέ! ἐδῶ εἶσαι ἀκόμη, ἀγρεῖτε, και τολμᾶς νά στέκης ἐμπροσά μου; (Κράζει τὸν Χουλιάραν). Χουλιάρα, ἔ Χουλιάρα.

ΣΚΗΝΗ ΛΑ΄.

ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ και οἱ ἀνωτέρω.

ΧΟΥΛ. Τί ἀγαπᾶς, ἀφέντη;

ΑΝΤΙΑ. Τρέξε κάτω και διώξε τὴν Μουσική, νά πάη στό διάβολο· διώξε και αὐτὸν ἀπ' ἐδῶ τὸν ψεύτην.

ΧΟΥΛ. Ἐλα, ἔλα πήγαινε στήν δουλιά σου· δὲν ἐντρέπεσθε νά γελάτε τὸν κόσμον, κατεργαρέοι.

ΤΡΑΜΠ. Βρέ ἀδερφέ, Χουλιάρα, ἔτσι μοῦπανε, τί φταίω ἐγώ;

ΑΝΤΙΑ. Ἐλα ξεκουμπίσου γρήγορα, παληάνθρωπε. Ἄν δὲν σᾶς πάω στό δικαστήριον νά μὴν ἦμαι ἄνθρωπος.

ΤΡΑΜΠ. Ἐμένα, Ἄφέντη;

ΑΝΤΙΑ. Ἐσένα, ναί! ἐσένα, τὴν ἀφεντιά σου, τὴν εὐγενείαν σου, τὴν ἀφεντοξυλεία σου και τοὺς άλλους τοὺς συντρόφους σου, τοὺς τραμπουκέριδες.

ΧΟΥΛ. Ἔλα, ἔλα, πήγαινε στοῦ διαβόλου (τὸν σπρώχνει).

ΤΡΑΜ. Καὶ σὺ, μωρὲ Χουλιάρη; Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνταμοιβὴ 'ποῦ μᾶς κάμετε 'ποῦ σκοτονώμαστε γιὰ σᾶς καὶ τὴν ἄρᾴ μᾶς βρίζετε. καὶ μᾶς διώχνετε ἀπὸ τὸ σπῆτί σας;

ΧΟΥΛ. Ἔλα, Μάρη, τὸν ἀέρα σου νὰ μὴ σὲ κρεμνίσω κάτω ἀπὸ τῆς σκάλας μὲ τῆς κλοτσιαίς, καὶ χάλασωμὲ τῆς φιλίας (τὸν σπρώχνει).

ΤΡΑΜ. Κάμε καλὸ στοῦ διαβόλου τὸ χωριὸ (φεύγει).

ΚΑΠΑΤΣ. Ἀφέντη, τί κακὸ εἶναι αὐτὸ, τί συμφορὰ μεγάλη
Τί ζάλας, καὶ κακομοιριάς σου ἦλθαν στὸ κεφάλι;
Μομέντο στάσου, αφέντη μου, γιὰ νὰ σὲ ξυραρίσω.
Ἄχ, μὲ κλαψαίς καὶ δάκρυα θὲ νὰ γυρίσω πίσω.

ΑΝΤΙΑ. Ἄς τὸ καλὸ, ἀδελφέ, πήγαινε ἀπὸ 'κεῖ καὶ σὺ μὲ τοὺς στοίχους σου, διαβόλου κόλακα, ἃς ἦμαι μισοξυρισμένος, ξυρίζομαι μόνος μου' ἔλα πήγαινε στοῦ καλοῦ ξεφορτώσου με.

ΚΑΠΑΤΣ. Κρίμα σαῖς τόσαις μας χαραῖς καὶ εἰς τὴν ἀλεγγρία
Μᾶς ἄφησαν, αφέντη μου, μὲς τοῦ λουτροῦ τὰ χρυὰ.
(ἀναχωρεῖ).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΚΟΥΤΟΜΟΗΣ, ΑΝΤΙΑΟΓΙΔΗΣ καὶ ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ.

ΚΟΥΤ. Βρὲ ἀδελφέ! ἔρθασες εἰς τόσῃν ἀνοησίαν, ὥστε νὰ φέρῃς καὶ τὴν μουσικὴν εἰς τὸ σπῆτί σου, καὶ ἐπίστευες τοὺς τραμπουκέριδες; Ἀλλὰ ὁ Θεὸς νὰ συγχωρήσῃ τὸν πατέρα των, 'ποῦ ἦλθαν καὶ σ' ἐγέλασαν, καὶ ἔραγον τὰ χρήματά σου, καὶ σὲ περιγέλασαν ἐνώπιον τῆς κοινωνίας, καὶ ὄχι μόνον

ἐσέ, ὡς μανθάνω, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς
τ' αὐτὰ ἔκαμον, καὶ τοὺς ἄφησαν μάρμαρο.

ΑΝΤΙΑ. Ἔχεις δίκαιον, ἀδελφέ μου, πραγματικῶς
τώρα ἐνόησα ὅτι εὗρέθην εἰς ἀπάτην, καὶ ἐγνώ-
ρισα τί ἐστὶ κόσμος· μοὶ τὸ ἔλεγον καὶ δὲν τὸ
ἐπίστευα ὅτι ὁ κόσμος αὐτὸς εἶναι πλάνος καὶ
ἀπαταιῶν, ἐκτὸς τοῦ πιστοῦ μου ὑπηρετοῦ Χου-
λιάρᾳ ὁ ὁποῖος ἐστάθη τίμιος καὶ πιστός· δὲν θά
πιστεύω πλέον οὔτε τὸν ἀδελφόν μου (ἀγκαλιάζει
τὸν Χουλιάρᾳ) Ἄχ! παιδί μου Χουλιάρᾳ, ἐσένα
μόνον εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον εὗρηκα πιστὸν καὶ
εἰλικρινῆ.

ΧΟΥΛ. (Προσποιεῖται ὅτι κλαίει) Ἄχ! ἀφέντη, νὰ
ἤξευρες πῶς εἶμαι, κοντεύει νὰ μοῦ πέσῃ νταμπλαῶς,
μὲ τοὺς ἀναθεματισμένους ποῦ μᾶς ἐγέλασαν.

ΑΝΤΙΑ. Σιώπα, Χουλιάρᾳ μου, μὴ κλαίης διότι δὲν
εἴμεθα μοναχοὶ μας, τὸ ἔπαθαν καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΣΚΗΝΗ ΔΓ΄.

ΔΥΩ ΕΚ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΜΟΥΣ. Ἀφέντη καὶ εἰς ἀνώτερα, καὶ πρόεδρος τῆς
Βουλῆς καὶ ὑπουργός. Τὴν πληρωμὴν μας.

ΑΝΤΙΑ. Τί εἶναι αὐτοὶ πάλιν; Τί πληρωμὴν ζητοῦν;
Ποῖοι εἰσθε σεῖς;

ΜΟΥΣ. Οἱ Μουσικοί, Ἀφέντη, ποῦ σοῦ πέξαμε τὰ
συγχαρητήρια.

ΑΝΤΙΑ. Πηγαίνετε στὸ διάβολο! ὁποῖος σᾶς ἔστειλε
ᾶς σᾶς πληρώση.

ΜΟΥΣ. Θὰ μᾶς πληρώσετε ἢ εὐγενεῖα σας, Ἀφέντη, σὸ σπῆτί σας παίξαμε.

ΑΝΤΙΑ. Πλήρωσέ τους Χουλιάρα (κάνει σημεῖον μὲ τὴν χεῖρα νὰ τοὺς ξυλοκοπήσῃ).

ΧΟΥΓΑ. Ἀμέσως, Ἀφέντη, (πρὸς τοὺς μουσικούς.) Ἐλάτε νὰ σᾶς πληρώσω (οἱ μουσικοὶ πλησιάζουσι, ὁ δὲ Χουλιάρης τοὺς κτυπᾷ, καὶ περιφέρονται γύρωθεν τῆς αἰθούσης φωνάζοντες ὦχ! ὦχ! ὦχ! καὶ ἀναχωροῦν).

ΑΝΤΙΑ. Ὅριστε! δὲν μᾶς ἔσωναν τόσα βάσανα, μόνον ἦλθον καὶ οἱ Μουσικοὶ ζητοῦντες πληρωμὴν! Πόσα δυστυχίματα μοῦ ἦλθον σὸ κεφάλι γιὰ νὰ θελήσω καὶ ἐγὼ νὰ γίνω ὑποψήφιος βουλευτής! (Πρὸς τὸ Κοινόν) Εἶδατε, κύριοι, πόσα ἔπαθα διὰ νὰ ἔχω τὴν μανίαν νὰ γίνω βουλευτής; καὶ ἡμεῖς, εἴαν δὲν ἔχετε φίλους εἰλικρινεῖς καὶ βεβαιότητας, εἴαν δὲν φροντίζετε διὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος, καὶ εἴαν δὲν καταβάλλετε κόπους διὰ νὰ ἀποκτήσητε κεφάλαια, σᾶς συμβουλεύω νὰ μὴ τολμήσητε καὶ ἐκτεθῆτε εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, διότι θὰ πάθητε ὅσα ἔπαθον ἐγὼ καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν συναδέλφων μου ὑποψηφίων. Ἦστε, τὰ δικά μας, κύριοι παθήματα, ἄς σᾶς γείνουν μαθήματα.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Α.Π.Θ.

0010192968

οίσκεται παρὰ τῷ Κυρίῳ Σπ. Παυλίδῃ
καὶ παρὰ τῷ ἐκδότῃ.

Τιμᾶται λεπ. 75.